Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 1

IZDAJE HRVATSKO KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA

CRKVENA GODINA

SIJEČANJ 1934.

1\. P. **Novo ljeto.** Zapovjedani blagdan. Danas se slavi u Crkvi spomen na obrezanje Isusovo. On se podvrgnuo tom starozavjetnom zakonu, da nas pouči o poslušnosti i poniznosti. Tom Mu je zgodom nadjenuto ime Isus.

2\. U. Ime Isusovo. „Nema drugoga Imena ni na nebu ni na zemlji danoga ljudima, u kojem bi se mogli spasiti".

3\. S. Genoveva. — Prva srijeda u mjesecu. Vjernici, koji uz obične uvjete obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu, mogu dobiti potpuno oproštenje.

4\. Č. Tito, biskup, učenik sv. Pavla. — Prvi četvrtak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovštine presv. Sakramenta.

5\. P. Telesfor, biskup i mučenik. — Prvi petak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovština presv. Srca Isusova, presv. Sakramenta i Apostolstva molitve, a uz obične uvjete i svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca spram nas.

6\. S. **Bogojavljenje.** Sv. Tri Kralja. „Danas je zvijezda dovela mudrace k jaslicama; danas je Gospodin razveselio goste, pretvorivši vodu u vino na svadbi; danas se Krist od Ivana dao krstiti, da nas otkupi." Ta tri događaja, kojima se naročito objavilo Božanstvo Isusovo, slave se danas u Crkvi. Stara predaja kaže, da su mudraci od Istoka bili ujedno poglavice svoga naroda, kao neki kraljevi, da su bila trojica po imenu: Gašpar, Melkior i Baltazar.

Danas se preporuča vjernicima i molitve i podupiranje misija u poganskim zemljama, jer su mudraci od Istoka, zastupnici pogana, koji su se poklonili Isusu. U našim se krajevima bavi misijskim radom Misijska centrala, Zagreb, Palmotićeva ul. br. 33 i Družba sv. Petra Klavera, Zagreb, Draškovićeva ul. br. 12.

Prva subota u mjesecu. Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevici, bez grijeha začetoj, da Joj zadovolje za uvrede.

7\. N. 1. **po Bogojavljenju.** Sv. Obitelj. — Crkva stavlja pred nas sv. Obitelj kao uzor obiteljskoga života. Isus, Marija i Josip živu u neprestanoj molitvi i radu. U svetoj Obitelji cvjetaju sve kreposti u najvećem stepenu. — Preporuča se obnova posvete obitelji.

Prva nedjelja u mjesecu. — Oproštenja kao na prvi petak, zatim za članove Bratovštine sv. Krunice, uz njihove uvjete.

8\. P. Severin.

9\. U. Julijan.

10\. S. Sv. Agaton, papa.

11\. Č. Higin, papa i mučenik.

12\. P. Arkadije, Ernest, opat.

13\. S. Hilarije, biskup i crkveni učitelj.

14\. N. 2. **po Bogojavljenju.** Feliks, mučenik.

15\. P. Pavao, pustinjak.

16\. U. Marcel, papa, mučenik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

17\. S. Antun, pustinjak.

18\. Č. Stolica sv. Petra u Rimu. — Danas počinje svjetska molitvena oktava. Crkva toplo preporuča svojim vjernicima, da obave ovu pobožnost kroz osam dana u tu nakanu, da se svi ljudi što prije nađu u pravoj ovčarnici Kristovoj. Prvi puta je tu pobožnost preporučio Papa Benedikto XV. godine 1916. Slično su načinili poglavari istočnih odjeljenih crkvi i mnogi poglavari raznih protestantskih sljedba. Sve upute za naše krajeve daje „Apostolat sv. Ćirila i Metodija", Zagreb, Kaptol, br. 29. Onamo neka se prijave pojedina udruženja, koja su obavila tu pobožnost. — Svi oni vjernici, koji obave tu pobožnost, mogu uz obične uvjete dobiti potpuno oproštenje na bilo koji dan oktave.

19\. P. Kanut.

20\. S. Fabijan, papa i Sebastijan, mučenici.

21\. N. 3. **po Bogojavljenju.** Agneza, djevica i mučenica.

22\. P. Vincencije i Anastazije, mučenici.

23\. U. Zaruke Bl. Djevice Marije.

24\. S. Timotej, biskup, mučenik.

25\. Č. Obraćenje sv. Pavla, apostola. Svršava svjetska molitvena osmina.

26\. P. Polikarpo, biskup, mučenik.

27\. S. Ivan Zlatousti, biskup, crkveni učitelj.

28\. N. **Sedamdesetnica.** Ljubičasta boja crkvenog odijela kod sv. Mise opominje vjernike, da je na blizu ozbiljno i pokorničko korizmeno vrijeme. U tom je ujedno opomena, da u pokladno vrijeme nije vjernicima baš sve dozvoljeno. Zabave, ma kako bile vesele, ne smiju biti griješne. — Potpuno oproštenje mogu dobiti vjernici, koji barem triput u tjednu zajednički mole krunicu.

Ildefons. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

29\. P. Franjo Saleški, biskup i crkveni učitelj.

30\. U. Martina, djevica, mučenica. — Potpuni oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

31\. S. Petar Nolasko, ispovjednik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

SRETNO NOVO LJETO želi svim suradnicima, povjerenicima, pretplatnicima, čitateljima i prijateljima Uredništvo i Uprava NAŠE GOSPE LURDSKE.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din. Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21., „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 1.

LURDSKO RAZMATRANJE O NOVOJ GODINI

Nova je godina. Pred nama je toliko časova, toliko dana, toliko tjedana, toliko mjeseci ove nove godine. Oj da nam je unaprijed znati i vidjeti, što nam ti časovi, dani, tjedni i mjeseci donose! Dragi Bog nam to krije. Krije nam za to, da nam prištedi ili preveliko veselje ili preveliko tugu, koja bi nas uhvatila, da to znademo unaprijed. Možda bi to bilo na veću štetu našu, nego li na korist. Nijedna naime skrajnost nije dobra. Bolje da živimo u nadi i sve svoje ufanje stavimo u Božje ruke. Bolje je, da nam se pomalo i polagano odvija ono, što nas ima zadesiti. Lakše se tako podnese i prima. Sigurno tek znademo to, da nam se ništa ne može dogoditi zla, dok je Bog s nama i dok nas vodi ruka Božja.

Lijepo je to već kralj David uvidio u svom životu. Zato je uz harfu pjevao one divne riječi: „Bog je moj pastir (čuvar). Ništa mi ne će manjkati. On mi daje da boravim na mjestu, gdje imade hrane. Opskrbljuje me vodom, koja me okrepljuje. Napaja moju umornu dušu. Upravlja moje korake na puteve pravde radi svoga Imena. Pa kad bi zašao i u sredinu smrtnih sjena, ne bojim se zla, jer Ti si (Gospodine) uz mene". Kako li su divne ove riječi Božje, zapisane u sv. Pismu! A glej, kako su utješne u ovim teškim danima, u kojima nam dolazi Nova Godina. Da, dolazi nam Nova Godina bez ijednoga tračka svijetle utjehe i nade sa strane one, s koje svijet očekuje olakšicu ovih zemaljskih svakidašnjih teškoća i nevolja.

A evo, riječ Božja veli, da se ne bojimo, pa da se nađemo i usred smrtnih sjena, dok imademo Gospodina uza se kao svoga pastira i čuvara. Možda i Bog dopušta, da se baš prigodom 1900. godišnjice smrti Spasiteljeve i našega otkupljenja nađemo u ovako velikim kušnjama. Da se i mi ovom zgodom sjetimo onoga, što je Spasitelj rekao: „Ja sam dobri Pastir. Dobri pastir daje život svoj za ovce. Ja dobro poznajem svoje i Moji mene poznaju". Pozna nas dakle naš dobri Bog, naš dragi Pastir. On znade naše jade. Treba samo, da budu istinite i one Njegove riječi: „...i Moji mene poznadu". Bog hoće samo to, da ga poznavamo u nevolji našoj. Istina je i sigurna stvar, da ni najveći jadi, ni sjene smrtne, ne mogu ništa onomu, koji Boga pozna.

Prenesimo se za čas duhom u Lurd. Na obalu rijeke Gave. Pred onu svetu spilju ukazanja. Na onaj čudesni izvor. U onu siromašnu sobicu obitelji Bernardice Subiru. Da, u onu mračnu sobicu obitelji danas već svete Bernardice Subiru. Evo nam sigurna dokaza, da se ništa zla ne može dogoditi onomu, komu je Bog pastir. Ništa zla onomu, koji pozna dobroga Pastira.

Većih nevolja i težih jada nema, nego je to bilo u obitelji Subiru, obitelji Bernardičinoj. Nad glavom nije bilo krova. Tek privremena mračna i vrlo tijesna sobica neke napuštene kuće, prijašnjega mjesnoga zatvora. Obitelj velika. Nema odijela. Nema jela. Nema zaslužbe. Nema sredstava za život. Nema ni izgleda u bolje dane. Ali tu nema očaja, ni mrmljanja, ni nezadovoljstva. Bog je pastir te bijedne obitelji. On njih pozna. I oni Njega poznaju. Ničega nemaju, osim pouzdanja u prisutnost Božju i Njegovu pomoć. Jedno svi znadu, a to je višekratni dnevni razgovor s Bogom. Sva djeca nevoljne obitelji jedno imaju, a to je Krunica Gospina.

A napose Bernardica je jadna. Slaba je zdravlja. Neuka je. Siromaštvo joj ne dopušta ni da polazi školu. Dorasla je, a još nije bila ni na sv. Pričesti. Gospa joj se ukazuje. Ništa nema i ne zna, ali ima uza se Krunicu i znade je moliti. Ne zna, tko je ta bijela prikaza u spilji, ali se ne boji. Bog je njezin čuvar i Gospa zaštitnica. Zato odmah hvata za svoju obranu i vadi krunicu.

I toj i takovoj Bernardici, kćerci tako nevoljne i bijedne obitelji ukazuje se osamnaest puta Gospa. I njoj neukoj i neuglednoj, do sada nepoznatoj u Lurdu, naviješta Gospa velike stvari. I to čini Gospa njoj, koja nije proučila ni nauke o duhovnom životu, ni izvršivala djela izvanrednih pobožnosti, ni učila knjigu s drugom djecom. I njoj goloj i bosoj, gladnoj i boležljivoj, najsiromašnijoj i najbijednijoj u Lurdu od sviju, govori Gospa divne riječi. Ali govori njoj, koja je uvijek uza se imala Krunicu Gospinu i svjetovala se i razgovarala se u molitvi s Bogom, svojim čuvarom i pastirom.

„Ja ću te učiniti sretnom, ali ne na ovom nego na drugom svijetu". Tako je rekla Gospa Bernardici. O divnih li riječi i sigurne li nade u pomoć Božju i spasenje vječno! O, baš one divne riječi i ono Gospino obećanje bilo je ono, što je Bernardici poslije ukazanja Gospina u spilji, ulijevalo toliko snage, da je mogla podnijeti tolike nevolje i pretrpjeti tolike navale na nju. Navalila je na nju sila, moć, znanost, đavao i ljudi, da je spriječe u širenju slave Gospe lurdske i spriječe u začetku onaj milijunski lurdski pokret, koji je danas zahvatio čitav svijet. Zatalasao je srcima i dušama naroda i zemalja. Donio toliko utjehe nevoljnima, ozdravljenja bolesnima, obraćenja nevjernima.

A započela ga najbijednija među bijednima, najsiromašnija među siromašnima, najneukija među neukima, ali najvjernija Bogu i Njegovoj svetoj Majci, sada sveta Bernardica.

„Ja ću te učiniti sretnom, ali ne na ovom, nego na drugom svijetu". Oj divnih li riječi, velikih li obećanja Gospinih! Kad bi ih i mi čuli, da su nama rečene! Divne li čestitke prigodom Nove godine!

Ali mi ih možemo sebi primijeniti s vrlo velikom vjerojatnošću u ovoj Novoj godini, ako pođemo stopama svete miljenice Gospine, Bernardice. Ona je nevolje i patnje, neimaštinu i bolježljivost prinosila Bogu s najvećom ustrpljivošću i molitvom sv. Krunice Gospine prije ukazivanja u spilji. A poslije je nije moglo ništa spriječiti u revnom širenju slave Gospine, niti je išta moglo smesti njezino veliko pouzdanje u Boga i Gospu.

Eto neka i nas u Novoj godini prožme potpunoma veliko i nepokolјebljivo pouzdanje u Boga. Neka nam bude slatka dužnost štovanje Naše Gospe Lurdske i širenje Njezine slave riječju i djelima, a naročito držanjem i širenjem Njezinoga lista „Naše Gospe Lurdske". A usto neka nam bude na pameti cijelu godinu slatka pjesma, koju je uz harfu pjevao već kralj David: „Bog je moj pastir. Ništa mi ne će manjkati. On će mi dati da boravim na mjestu, gdje imade hrane. Opskrbit će me vodom, koja me okrepljuje. Napojit će moju umornu dušu. Neka upravi korake moje na puteve pravde radi Imena svoga. Pa kad bi zašao i u sredinu smrtnih sjena, ne bojim se zla, jer Ti si (Gospode) uz mene". Uz te drage i take utješne riječi svetoga Pisma, kojih ćemo se držati u Novoj godini, sigurno će i nama svakomu kazati Naša Gospa Lurdska: „Ja ću te učiniti sretnim, ali ne na ovom nego na drugom svijetu." Ne će nam ni ovdje ništa manjkati, ali drugi je život cilj naš.

Dr P. Lončar.

O NOVOJ GODINI

Gle gore plavo nebo,
Na njemu sunce sja,
Iza njeg rajski dvori,
U njima sreća sva.

Gle gore bezbroj zv'jezda,
Što mjesec vodi ih,
Iza njih kraj je sreće
I život blažen tih.

Ah dragi dobri Bože,
Daj svaki korak moj
Da tamo hod upravi,
Gdje rajski mir je tvoj.

Da nakon ovih muka,
Što trpimo ih tu
I naša duša nadje
Tam gore sreću svu.

Dr Ć. Brajša.

O SVETA BERNARDICE

Draga mala Sestro, Ti si postigla najveć sreću i čast, što je može čovjek postići. Neznam, kako da te nazovem. Nisi samo blažena, proglašena si svetom. No ti jesi i bit ćeš uvijek ona mila i skromna Bernardica, naša sestra. Tebi je nebo prije sedamdeset i pet godina povjerilo veličanstvenu zadaću.

Tvojim smo očima gledali bezgrešnu, preslavnu i prečistu Djevicu Mariju. Po Tebi smo primili divnu poruku velike Majke.

Mislila si, da je Tvoje poslanstvo ispunjeno. Otišla si među tihe samostanske zidove. Sad nam se opet vraćaš. Sam Te sveti Otac pretstavio cijelom svijetu. Volja je to Božja Nebo Ti, Bernardice, povjerava novu veliku i divnu zadaću.

Prije sedamdeset i pet godina pokazivala si nam velike nadnaravne, ali kratkotrajne stvari. Odsad ćeš učiti nas nadnaravnoj svetosti; svetosti, što prebiva među nama i u nama.

Ti si nam otkrivala nebeske stvari, koje su načas udivljavale svijet svojim izuzetnim sjajem. Ovaj nam puta otkrivaš nebeske stvari, koje su za sva vremena i za sve ljude.

Prije si nas učila Božjim stvarima, koje su se događale na jednom mjestu i u određeno vrijeme. Odsad ćeš nas poučavati u trajnim i vječnim istinama. Uči nas živjeti pravim životom, životom milosti. Daj, da promatrajući Tvoj život naučimo živjeti onako, kako nam dolikuje kao kršćanima katolicima, živim udovima tijela Kristova.

Sada se ne ćemo diviti samo čudesima na obali Gave. Ta, ti si sama čudo, koje nas udivljuje.

Tvoja je nova zadaća, da učiš svijet svetosti, da pokazuješ ljudima puteve Božje na ovoj zemlji.

Pokaži današnjem naraštaju novi način života, u kom će Krist biti početnik i cilj svega. Tada će nas On svemoćnom rukom svojom dovesti sigurnoj pobjedi. Ti, neuka, dovedi vjeri učene. Naše „Vjerovanje" dobiva po Tebi nove dokaze, dokaze svetosti. Učini, da se ovo „Vjerovanje" propovijeda u svim školama. Daj, da se svemu svijetu propovijeda svetost života, kojoj nas Ti učiš.

Prije sedamdeset i pet godina pokazala si svijetu Kraljicu svih Svetih. Sad nam kazuj put, koji vodi svetosti.

Stoga je, Ugodnice Božja, Tvoje svečano proglašenje svetom i naša čast. Tebi je Gospod učinio velike stvari. I nama će ih, čvrsto vjerujemo, milostivo udijeliti. Ti si sveta. I mi to želimo. Ti si vjerovala, ufala se i ljubila. I nama je dana vjera, ufanje i ljubav. Našim žilama teče krv, kao što je u Tvojima tekla. U nama kuca srce, kao što je kucalo Tvoje za Boga i svetu vjeru katoličku.

Daj, da i mi budemo među odabranicima Božjim, u društvu svetaca, u društvu Tvojem.

Priredio: **Antun Igrec.**

PISMO JEDNE HODOČASNICE

Visoko poštovani gosp. doktore!

Uvijek prelistavam svoje slike i uspomene iz Lurda, pa sam tako opazila, da imam dva broja „Le journal de la Grotte de Lourdes". Sjetila sam se, da sam od Vas u vlaku posudila jedan. Zaboravila sam Vam ga dati, pa si sada uzimam slobodu, da vam ga pošaljem i sa nekoliko riječi Vam se javim.

Utisci iz Lurda su nezaboravni i neizbrisivi, a sva premišljanja o tome putu svrše sa željom: opet jedan puta pod Vašim vodstvom doći tamo. Čitam u Glasniku N. G. L. lijepe članke i opise puta — znak, da je put svima ostao u ugodnoj uspomeni. Svaki je put naporan, pa smo i mi bili umorni. No mislim najviše poslije prve noći puta. Bili smo nenavikli, ali poslije sve je bilo ugodno i lahko. Koliko nam je bilo lijepo u udobnim hotelima, toliko smo se veselili kad smo opet bili na okupu u našim vagonima. Mi smo se tamo ćutili kao kod kuće. Nas sedmero slagali smo se osobito i bili jedna duša. Sve smo zajedno dijelili, svuda zajedno bili i jedan drugome pomogli. Kad smo se rastajali, vidili smo, koliko smo se zavolili i zbližili, pa je bilo i suza. Poznavala sam sve osim gđu V., no nju smo tako zavolili, a i ona nas, da nam je ona, poznavajući već taj put, uvijek rado sve pokazivala. Kad sam se vraćala iz Zagreba, dočekale su me gđa. M. i gđica A. V. u Vinkovcima i sada si pišemo i tako obnavljamo sve utiske. Nama je sve bilo lijepo i krasno. Sa opskrbom smo bili jako zadovoljni. Moj nećak Branko S. upravo se oporavio na putu. Današnje materijalne prilike vrlo su teške i ne dozvoljavaju većih izdataka. No mama i teta su meni i Branku pripomogle i omogućile da dođemo u Lurd Našoj Gospi i vidimo najljepše krajeve svijeta. Doći u Lurd bila mi je davna želja i valjda je volja Božja, da mi se ispunila upravo u ovo teško doba. Moj muž i ja imali smo zadnjih godina mnogo poslovnih neprilika, pa sam i ja bila dosta izmorena i neraspoložena. Sada gledam puno mirnije na sve. Vidim, da je svijet lijep, da ima i puno dobrih ljudi, a vjera i pouzdanje u Boga i Našu Gospu Lurdsku moraju pobijediti zlobne napadaje nesavjesnih i nezahvalnih ljudi. Iskusila sam na sebi često pomoć Božju i nastojala biti pobožna. No nakon pobožnosti, koju sam u Lurdu vidjela, vidim koliko i kako znadu ljudi moliti na tom svetom mjestu. Tu se čovjek uči pobožnosti i poniznosti.

Najviše mi je drago sjećanje na procesiju sa svijećama. Jednu večer smo ju gledali. Nismo razgovarali, već samo oduševljeno pjevali: Ave i Zdravo, a jednom smo se i mi priključili. Križni put mi je bio lak i svet, a noćno klanjanje puno čara i otajstva, pa onda još u noći pohod špilje najdraži časovi cijelog hodočašća. Osobita je velika bila manifestacija pobožnosti Misa pred špiljom, koju je služio kardinal Verdier. Mi smo stajali na poljani preko Gave upravo preko puta špilje među nepreglednom masom svijeta. Nitko se nije razgovarao ni gurao. Svaki pojedinac bio je zaokupljen samim sobom u molitvi. Počela je kiša, digao se vjetar, no svaki je ostao na svom mjestu. Trajalo je dugo, no umora nije bilo. Zadnji dan u ponedjeljak bio nam je krasan. Bili smo rano kod špilje i u crkvi. Koliko se ljudi taj dan pričestilo ne znam. No ta množina i pobožnost me je duboko ganula i ćutila sam se neopisivo sretna, da je i meni moguće biti bilo među njima i primiti presveto Tijelo. Do zadnjeg časa bili smo pred špiljom i na procesiji sa Presvetim. Nisam bila tužna pri odlasku, već puna nade, da će se sve neprilike popraviti, poslovi poboljšati, a ja opet moći doći u Lurd našoj Gospi zajedno sa mojim dobrim suprugom.

Naš visoki suputnik presvijetli gospodin biskup došao nam je u naše odjeljenje i rekao, kako svaki treba da u ovo vrijeme bude misionar. Poslušati ćemo ga. Svi moji znanci veselili su se kartama iz Lurda i dočekali me pitanjima, kako je bilo na putu. Pripovijedala sam im, kako smo dobro sve imali, koliko smo vidjeli, kako divno ste Vi sve organizirali, a mi bezbrižno putovali. Ako smo klonuli, pa željeli spavati, šalom nam dozvolili, da mjesto u 6 h ustanemo u 5. Na pitanja o Lurdu, rekla sam svima, da je to posebno poglavlje, o kojem se može puno pripovijedati, a ipak malo reći. To se mora vidjeti i osjetiti. Vidim, da sam i pred Vama g. doktore zapala u pogrešku opisivanja Vama poznatoga, pa Vas molim, da mi oprostite ovu opširnost i primite ju kao izraz zahvalnosti i priznanja za Vaš uloženi trud i brigu za sve nas...

Šaljem Vam, kako ste željeli, u prepisu, molbu one bolesnice. Ova Lurdskoj Gospi piše ovako:

Molba.

„Šaljem po dobroj ruki ovu poniznu prošnju Tebi Majko Lurdska, koja si rekla: ja sam bezgrišno Začeće.

Ja sam 22 godine bolesna. Bole me ruke i noge. Odat ne mogu. Molim i prosim, da se na mene smiluješ, jer Ti draga Majko mnoge si pomogla, nisi nikoga bez pomoći ostavila i mene nemoj priveliku grišnicu odbit, ako je Svemogućeg volja. Ja se utječem u Tvoj zagovor, da mogu makar na štapove odat.

Majko pomoćnica, ja do Tebe doć' ne mogu, ja ću duhom. Pazi ovu dobru ruku, koja će Ti moju molbu doneti i daj joj, što prosi, za dušu i tilo izmoli joj i udili sretan put.

Ja draga Majko, Tebi priporučujem sve moje roditelje i našu kuću i sve koji pomoći od Tebe mole — pošalji im dobra Majko.

Priporučujem Ti dobra Majko i naše selo. Moli i pomozi.

Hvaljen Isus i Marija i sv. Josip!

Pomozi u drugim potrebama."

Ovo je dakle prepis molbe, koju sam predala u spilji naše Gospe.

Molbu je pisala Kaja Purić Havlina iz Vrbanje.

Primite izraz... **St. G-c.**

Na obranu vjere

MOŽE LI RAZUMAN ČOVJEK BITI PROTI VJERE ?

Kako je vjera čovjeku potrebna i nužna u njegovom ovozemskom životu, pokazat će nam najbolje slijedeća pripovijest:

Jednom se vraćao neki putnik iz daleke zemlje svojoj kući. Putem mu je valjalo proći kroz jednu veoma tamnu i strašnu šumu. I upravo kad je ušao u tu tamnu šumu, zatekla ga crna noć. Vratiti se nije mogao, a niti počinuti. Nije mu drugo preostalo, nego da u tami amo tamo luta. Tu susretne jednoga starca, kojega upita za pravi put. „Ah", reče taj čovjek, „taj put ti ja ne mogu lako pokazati". Šuma je naime uzduž i popreko tisućama staza isprekrižana. Sve jednako izgledaju, sve osim jedne vode u ponor". „U kakav ponor ?" upita putnik. Starac odgovori: „U ponor, koji opkoljuje čitavu šumu. A to nije još sve", nastavi on, „Šuma nije, također sigurna. Puna je razbojnika i divljih zvijeri. Osim toga ima mnogo otrovnih zmija, koje sve strašno opustošuju. Ne prođe dan, a da ne nađemo ostatke nesretnih putnika, koji su postali njihov plijen. A tu nesreću još povećava to, da svaki upravo mora kroz tu šumu. I dolaze na to mjesto, na kojem se ti sada nalaziš. Iz samilosti prema putnicima postavio sam se na ulaz tog opasnog puta, da ih poučavam i štitim. Na stanovitim mjestima nalaze se i moji sinovi. Potaknuti istim čuvstvom bave se istim poslom. Ja ti nuđam svoju uslugu, i ako hoćeš, ja ću te pratiti." Povjerljivi izgled starca osokloli putnika. On primi starčevu ponudu.

U jednoj ruci nosio je starac svjetiljku, a drugom je vodio putnika. I tako su išli naprijed. Kad se neko vrijeme išli, počeo je putnik osjećati, da mu ponestaju sile. „Osloni se na mene!" reče mu vjerni vođa. Naslonjen na starca nastavio je put. Ali naskoro počne i svjetiljka sve slabije svijetliti. „Ulje je na izmaku", reče putnik, „a svijetlo će se ugasiti. Što će iz nas biti?" „Budi hrabar", odvrati starac, „naskoro ćemo se namjeriti na jednoga od mojih sinova. On će naliti ulje u našu svjetiljku."

I tako je bilo. Od časa do časa susretao je putnik nove čuvare, koji su ga zaštićivali i nalazio je nove vođe. Tako je putovao cijelu noć.

Prva zraka jutarnjeg sunca rasvijetlila je obzorje, kad je on sretno, bez ikakvih zlih posljedica, izišao iz opasne šume. Tada je istom upoznao veličinu čitave usluge, koju mu je učinio starac i njegovi sinovi. Pred očima mu je zijevao strašan prodor u čijoj sudbini se razabirao mukli daleki šum jedne rijeke.

Tada mu reče vođa: „Gledaj sad ponor, o kojem ti je govorio moj otac. Njegova dubina se ne raspoznaje, jer je pokrivena gustom maglom, koju ne mogu oči prozrijeti".

Kad je izgovorio te riječi, duboko uzdahne i obriše rukom dvije krupne suze. „Vi ste žalosni ?" upita ga putnik. „Ah, kako ne bi bio žalostan. Mogu li gledati ovaj ponor, a da se ne sjetim mnogih nesretnika, koji ovdje svaki dan propadaju. Uzalud nuđa naš otac i mi svoju pomoć. Vrlo malo ih je, koji je primaju. Najviše njih pak nas kore, pošto su nekoliko sati pod našim vodstvom išli. Vele nam, da im hoćemo utuviti u glavu i natjerati ih u isprazan strah. Preziru naše savjete i napokon nas ostavljaju. Ali naskoro se izgube i pogibaju na najstrašniji način: od zmija usmrćeni, ili od razbojnika ubijeni ili se survaju u ponor. Nikako se ne može preko ponora preći, osim preko jednog malenog mostića, koji je eto pred nama. Mi samo znademo put, koji vodi preko njega. Stupi na nj s pouzdanjem!" kaže mu vođa, „s one strane je svijetao dan, i tamo je tvoja domovina."

Putnik se najljepše zahvali, pređe brzo preko mosta i za nekoliko časa počivao je u krugu svoje obitelji.

Značenje ove pripovijesti jest kratko: Putnik označuje svakog čovjeka na zemlji. Šuma je ovaj svijet, zmije su zli dusi i različite nevolje. Razbojnici označuju zle ljude, a ponor je pakao. Bezbrojni putevi su samo mnogobrojni i ugodni putevi u propast. Jedina staza prema mostu jest strmi i uski put u nebo. Vodič koji nuđa svoje vodstvo je Isus Krist i Njegova sveta nauka, naša sv. vjera. Njegovi sinovi i pomoćnici su službenici Crkve t. j. svećenici

SVETA OBITELJ

Ti vođe i ta vjera su nam neophodno potrebni. Čovjek se bez njih i vjere ne može snaći u najvažnijim pitanjima svoga života. Mnogi govore, da je vjera nepotrebna. I knjige i novine pišu, da je vjera „opium naroda” i da zaluđuje narod. A ipak ti i takovi jadnici ni najmanje ne znaju, čemu je ovaj život, i što će biti poslije smrti. Nitko im ne može zajamčiti, da nema strašnog Božjeg suda i pakla? Sva njihova mudrost i svi učenjaci svijeta ne će im moći tada pomoći, ako promaše svrhu svoga života. Zato i sam skeptik Bayle kaže: „Gotovo svi, koji u bezvjerju živu, samo sumnjaju, i ne dolaze nikada do sigurnosti, da su na pravom putu.”

Svaki čovjek koji ima razum i može razumno misliti, mora doći do zaključka: kad bi bila samo mogućnost, da postoji vječnost pakla i Bog, koji će zlo kazniti, morao bi sve poduzeti, da izbjegne toliku nesreću. Sv. Bonaventura kaže: „Kad bi se znalo, da samo jedan jedini čovjek u pakao odlazi, morali bi se zabrinuti, kako ga je mogla zadesiti tolika nesreća.” Veliki pak matematik Manpertuis kaže: „Da bezbožnici budu prokleti nije nužno, da je istinitost vjere dokazana (opstojnost Boga), nego je dosta, da ta istina bude samo moguća.” I najmanji stepen mogućnosti, označuje kao luđake one, koji protivno kažu.” Nitko ne jede jelo o kojem razložno može misliti da je otrovano. Isto tako mora svako, koji ima razum, živjeti tako, da izmakne vječnom prokletstvu, ako bi ono samo moguće bilo. A što nas jedino može očuvati od pakla, jest vjera.

Vjera u Boga je tako važna, da svaki čovjek može razumom prosuditi, kako ne smije propustiti ni jedno dopušteno sredstvo, da mu bude o tome zajamčena sigurnost. Učeni filozof Paskal je rekao: „Besmrtnost duše jest tako važno pitanje, da ne smije više ni jedan zdravi razum u tome biti ravnodušan, jer od toga odvisi čitav način našeg života. Ja sažaljujem one, koji osjećaju muku sumnje i sve molim, da o tom pitanju nastoje biti na čistu. A za one, koji svoj život provode, ne misleći na konac, ili ne traže pouke, za takove nemam sažaljenja. Ravnodušnost u tako velikoj i vlastitoj stvari, gdje se radi za sve vijeke o onomu, što nam je sve, pobuđuje mi začuđenje i užas. Takav čovjek je za mene strašilo.”

I ako postoji i najmanja mogućnost, da od vjere ili nevjere ovisi sretna ili nesretna vječnost, koji razuman čovjek ne bi morao svom snagom i nastojanjem da teži i nastoji steći razjašnjenje, koje će ga umiriti. A to može samo dati vjera. Poznavanje vjere je nužno, da svakome budu jasna i najveća i najvažnija pitanja našega života. Nastojanje oko vjere je nužno, jer nam osigurava sretnu vječnost. Stoga je pametno slijediti svijetlo vjere i za nj se uvijek brinuti, da se nikada ne ugasi. To se na žalost vrlo često događa kod onih, koji se ne prepuštaju vodstvu sv. vjere i ljudi od Boga poslanih. Takovi lako postaju i zauvijek žrtve ili svojeg neznanja i lakomislenosti ili nesavjesnih i zlih zavodnika i bezbožnika.

A. Dolenčić.

Život s Crkvom

KRALJEVSKI DAROVI

S dalekog čarnog Istoka jašu mudraci na devama. Obučeni su u šarena odijela i nakićeni zlatom i dragocjenim kamenjem. Idu prema gradu Jeruzalemu. Oni se raspituju i traže ne kralja ili namjesnika, nego novorođeno Dijete.

Knezovi s tog čarobnog Istoka padaju ničice pred noge dražesnog Djeteta. To je najsjajnija objava u povijesti Isusovog djetinstva. Proročanstva, stara nekoliko stotina stoljeća, ispunjuju se danas. Evanđelist Starog Zavjeta gleda budućeg Mesiju i njegovo Kraljevstvo i usklikne: „Poplava od deva će te pokriti, dromedari iz Medije i Efe, iz Sabe dolaze svi, prinose zlato, tamjan i naviještaju hvalu Gospodnju” (Is. 66, 6.). David p eva o Najvećem kralju svoga kraljevskoga doma: „Kraljevi iz Tarza i s otoka žrtvovati će darove, kraljevi Arabije i Sabe doprinijeti će žrtve” (Is. 71, 10.).

Kršćanstvo je topli, kucajući život, a ne slaba, čista povijesna prošlost. Božićno dijete živi. U sv. Euharistiji se nastavlja kucaj Njegovog bila i srca. A mi kršćani smo prema riječima sv. Petra jedan izabrani, kraljevski rod (1 Petar 2, 9.). Poklonimo se i mi pred Djetetom i otvorimo darove svoga srca: zlato, tamjan i mirhu.

Zlato nam predočuje vjeru. Po shvaćanju cijeloga ljudskoga roda ispoređuju se uvijek najskuplje i najdragocjenije stvari sa zlatom.

Po nekoj grčkoj priči može frigijski kralj Midas sve, štogod dodiruje rukama da pretvori u zlato. Rimski pjesnik Horacije kaže: „Vrlina ima veću vrijednost nego zlato.”

Sv. Augustin veli: „Na svijetu nema većega bogatstva, većega blaga, veće časti od katoličkog vjerovanja.”

Pristupimo i mi k betlehemskom Djetetu Gospodaru neba i zemlje pa s vjerom se Njemu molimo kao Riječi, po kojoj je sve postalo (Iv. 1, 3.)? Prinesimo Mu dakle svoju vjeru. Vjera, koja je osvojila svijet, je daleko skuplji dar, nego zlato tih mudraca.

Plavi tamjan diže se iz žari prema nebu, on izgara i troši se, da se proslavi Bog. Kakav jasan simbol naše ljubavi prema Bogu! Tko se istroši u službi Božjoj, tko najviše doprinosi slavi Božjoj? U svetoj noći su sjajni anđeli pjevali: „Slava Bogu na visini, a mir ljudima dobre volje na zemlji” (Lk. 2, 14.). U tim riječima vide sv. Oci konačni cilj stvorenju, spasenju i posvećenju: „Slavu Božju i blaženstvo razumnih bića. Ove dvije svrhe, od kojih je druga podređena prvoj, stoje jedna napram druge u čudnovatom snošaju. Što više netko

Boga hvali, to više on čini za svoje vlastito vremenito i vječno bklaženstvo. Zaista katolički život je služba tamjana, doživotna djelatnost. (Lk. 2, 14). A ova je služba, služba ljubavi prema riječi Gospodinovoj: „Onaj, ko ima moje zapovijedi i drži ih, taj me ljubi". (Iv. 14, 21.). Zapovijedi su naredbe, zapovijedi su za nas volja Božja. Što je više naša volja u skladu sa božanskom voljom, tim srdačnije ljubimo Boga. Ova ljubav nikada ne prestaje. „Tko čini volju Oca mojega, koji je na nebesima, unići će u kraljevstvo nebesko" (Mat. 7, 21.). Kako često lete misli jedne duše, koja zaista ljubi Boga, prema nebu! Što čovjek zbilja ljubi, na to on često i vrlo rado misli! Iz užarenog srca digne se tamjan kao u oblaku čeznje prema nebu.

TRI KRALJA DOĐOŠE DA SE POKLONE SPASITELJU SVIJETA, KOJI SE RODIO U BETLEHEMSKOJ ŠTALICI

Mirha je gorka, ali blagomirisna. U Palestini su njom balsamirali lješine, da ih očuvaju od truleži i raspadanja. Sa vjerskog stanovišta je mirha neobično dobra slika kajanja. I ovo je gorko i oporno, jer je ono bol duše i odvratnost od grijeha.

Već prema značenju riječi znači kajanje unutarnju bol i žalost duše. Latinske riječi za nju: contritio i attritio označuju srce, koje se mrvi. Kod te boli o dobrovoljnom prestupku Božje volje, nastaje u čovjeku ujedno jedan razdor; bolji dio se otkine od lošijega i bori se protiv njega, dok ga ne nadvlada. Sigurno jedan od najznamenitijih događaja unutrašnjeg duševnog života.

Gorka i oporna je mirha, ali ipak dobrog mirisa. Upravo kao kajanje! Gdje je dobro „ja" nadvladalo zlo „ja", tamo ulazi mili mir. Jedan opći crkveni sabor nabraja kao učinke sakramenta Pokore: mir i veselje savjesti sa bogatom utjehom Duha Svetoga.

Danas je blagdan sv. Tri Kralja! Istočnjački knezovi u sjajnim odjećama kleče pred ljupkim djetetom i daruju mu svoja blaga.

A ti i ja? I svaki koji je dobre volje i koji hoće da kršćanstvo u unutrašnjosti duše oživi, isto će pokleknuti i otvoriti darove svoga srca:

„Tebi darujem, što imam;
Mirhu pravog kajanja,
Zlato vjere, sjaj čist i bistar
I poklon ljubavi tamjana".

J. Effenberger.

SV. VODA ZA DUŠE U ČISTILIŠTU

Sv. voda, kada se njom služimo vjerom i pouzdanjem, ima vrlo velikih učinaka za tijelo i dušu, a pomaže i dušama u čistilištu, ako im hoćemo u dobroj nakani pružiti ovu pomoć. Odakle ta snaga svete vode?

Kadgod svećenik posvećuje vodu, uvijek to čini u ime i kao zastupnik sv. Crkve, čiju molitvu Spasitelj, jer je molitva njegove svete Zaručnice, uvijek sa zadovoljstvom prima i uvijek usliša, za koga god se Crkva moli. Ako dakle uzimamo sv. vodu i poškropimo jednom kapljicom sebe ili koji predmet, bio nazočan ili ne, onda se svaki put nanovo vine molitva Crkve k nebu i donosi milosti i blagoslova za sve, što je poškropljeno svetom vodom. Osobito rastjeruje zle duhove. Odatle je i poznata poslovica: „Boji se, kao đavao svete vode."

Može li se dušama u čistlištu darovati sv. vodu? Koristi li im?

Da, jedna kapljica sv. vode ima često veći učinak, nego naša molitva. Jer, naša je molitva često mlaka i rastresena. Sa svetom se vodom vine molitva Crkve, skopčana s njom, k Božanskom Spasitelju i gane njegovo sveto Srce, da uzme u svoju zaštitu one, koje mi po škropljenju sa sv. vodom povjerimo Njegovoj zaštiti. Tako dobiva svaka duša u čistilištu olakšice u svojoj patnji, kada joj u dobroj nakani darujemo kapljicu sv. vode.

Molitva Crkve, koja je vezana uz sv. vodu, više vrijedi, nego naša rastresena, mlaka, sebična molitva, koju Bog radi naših grijeha jedva i prima. Zato duše u čistilištu toliko i čeznu za sv. vodom Crkve, jer im može donijeti više olakšica u njihovoj muci, nego naša molitva. O, da možemo čuti i vidjeti ovo usrdno moljenje i čeznuće duša u čistilištu za jednom kapljicom sv. vode!

Kadgod ostavimo sobu na dulje vrijeme, treba da darujemo tri kapljice sv. vode, jednu za nas i naše rođake, da nas Spasitelj čuva svake štete na tijelu i duši, drugu za umiruće, da ne umiru u nemilosti, i treću za uboge duše u čistilištu.

Imaš li škropionicu u sobi? *Priredio* **R. M.**

ŠTO JE SVETA MISA?

Isus je ustanovio presv. Oltarski Sakramenat, da bude i nakon svoga uzašašća na nebo uvijek među nama nazočan — tijelom i krvlju. Ali u prvom redu ga je ustanovio za to, da možemo prikazivati Bogu dostojnu žrtvu.

1. Ljudi su uvijek prinosili Bogu žrtve. Za Izraelce ih je Bog sam ustanovio preko Mojsija; to je bilo u Starom Zavjetu. Onaj, koji je žrtvovao htio je da iskaže Bogu kao Gospodaru svoje djetinje poštovanje i ljubav. U tu svrhu prikazivao je Bogu darove: životinje, plodove, tamjan, kruh i vino. On je sebi zamišljao kao da zove Boga k svomu stolu na gozbu. Darovi su prema tomu bili pripravljeni za Boga. Ali ti darovi bili su samo neki znamen ili zamjena za samoga žrtvovaoca, koji je htio da se sav preda Bogu i da bude posve Božji. Bog je tražio takvu volju. Ovo predanje trebalo je ujedno biti hvala za Božja dobročinstva, molba za nove milosti i neka zadovoljština za uvrede nanesene Bogu.

Sve žrtve staroga Zavjeta bile su samo praslika one žrtve, koju je prikazao Isus Krist na križu. To je bila jedina žrtva, koja je bila Boga dostojna. Ovom je žrtvom iskazao Isus Bogu beskrajnu čast, popravio nepravdu, koja je bila počinjena protiv Boga grijesima i zaslužio grešnicima oproštenje, milost i blaženstvo.

2. Isus je htio, da ova njegova žrtva i dalje traje, da joj svi Njegovi prisustvuju i odatle crpu puninu milosti. Zato je Isus svoju žrtvu na križu prikazao još na jedan drugi način, naime u obliku kruha i vina. Još prije nego se krvno žrtvovao na križu, žrtvovao se nekrvno pod prilikom kruha i vina, to jest na posljednjoj večeri. „Ovo je Tijelo moje koje će se za vas predati" — „Ovo je Krv moja, krv novoga Zavjeta, koja će se za vas i za mnoge proliti na oproštenje grijeha". Kad je Isus govorio, žrtvovao je za nas svoje Tijelo i svoju Krv. Riječima: „To činite na moju uspomenu!" naredio je da apostoli i njihovi nasljednici uvijek od sada prikazuju ovu žrtvu.

Katolička crkva je uvijek vjerovala, da Isus nije ustanovio na posljednjoj večeri samo sakramenat, nego i žrtvu. Već sv. Apostol Pavao piše u svojoj poslanici Hebrejima (13, 10): „Imamo žrtvenik, od kojega ne smiju jesti koji služe šatoru". (To su bili Židovi, koji su služili šatoru, to jest svetomu šatoru ili hramu, nijesu vjerovali u Isusa, nego su zadržali starozavjetnu službu Božju). Ali i izvan sv. Pisma ima govora o toj žrtvi u spisima, koji su pisani u najstarije doba. Tako na primjer piše sv. Hipolit, koji je umro oko godine 235. ovo: „Dnevno se žrtvuje na tajanstvenom stolu dragocjeno tijelo i krv". I na slikama, koje se nalaze u katakombama, izriču prvi kršćani ovu svoju vjeru. Na ovu vjeru pokazuje i prastaro ime „hostija", jer „hostija" je latinska riječ, koja znači hrvatski „žrtva". Isto tako kao i katolička crkva ima i grčka crkva sv. Pismo, premda je ona već od 11. stoljeća odijeljena od katoličke crkve i već otprije kroz stoljeća bila u napetim odnošajima sa zapadnom crkvom (to jest sa zapadnim dijelom, koji je ostao Papi vjeran).

Kad presv. Olt. Sakramenat ne bio žrtva, ne bi se ispunilo što govori Bog u Starom Zavjeru za Spasitelja: „Ti si svećenik po redu Melkizedekovu u vijeke". (Psalam 109, 4) — Melkizedek je žrtvovao kruh i vino, (1. Mojs. 4, 18). Ne bi se ispunilo ni ono, što je Bog prorekao proroku Malakiji: „Na svim će se mjestima žrtvovati mojemu imenu i prinositi će se čista žrtva od jestvina". (Malak. 1, 11).

3. Žrtvu, koju je Isus na posljednjoj večeri ustanovio, i koja se odonda u crkvi stalno prinosi, zovemo sv. Misa. U njoj imamo najljepšu uspomenu na žrtvu na križu, što više u njoj imamo samu žrtvu na križu. Kod sv. Mise prikazujemo Bogu u prvom redu kruh i vino. Ali kod sv. Pretvorbe silazi Isus s neba na naš oltar. On zamijeni kruh i vino svojim Tijelom i Krvlju i prikazuje ih za nas svomu nebeskomu Ocu kao i na križu, samo što sada više ne umire. Pomislimo dakle, kadgod smo kod sv. Mise, onda prisustvujemo žrtvi Isusovoj na križu, kao da stojimo upravo pod križem i da gledamo Isusa kako prolijeva krv i umire za nas. Zato govorimo kod sv. Pretvorbe, kad se diže sv. Hostija, puni zahvalnosti i ljubavi: „Zdravo, o pravo Tijelo Isusovo, koje si za me na križu bilo žrtvovano! Molim Ti se najponiznije!" A kad se diže kalež: „Zdravo, predragocjena krvi Isusova, za me na križu prolivena! Molim Ti se najponiznije".

Kako je evo velika ljubav Isusa Krista, kad se nije zadovoljio, da se jedamput za nas žrtvuje na brdu Kalvariji, nego je ovu žrtvu proširio na sva mjesta i sva vremena!

Ko je dakle ustanovio sv. Misu? — Sv. Misu je ustanovio Isus Krist na posljednjoj večeri.

Što se zbiva kod sv. Mise? — Kod sv. Mise žrtvuje Isus Krist svoje Tijelo i svoju Krv za nas svomu nebeskomu Ocu.

Kako se odnosi sv. Misa prema žrtvi na križu? — U sv. Misi prikazuje se žrtva na križu na nekrvni način.

Jedan pobožni učenjak o sv. Misi.

Učeni pravnik Ivan Šloser (koji je prešao godine 1814. sa svojož ženom iz protestantizma u katoličku Crkvu), kazao je jedamput: „Ne mogu da iskažem beskrajnu puninu utjehe koju dnevno crpem iz svete Mise, te nekrvne svečanosti smrti Isusa Krista. Sve zemaljske misli uzmiču, moje ćudoredne sile oživljuju kao trudni cvijet na jutarnjoj rosi, i ja osjećam kako tajanstveno i blagotvorno rominja mojom dušom krv Kristova. Ne samo sve ljude, nego i sve ptice nebeske, sve lišće na drveću, sve zrake sunčane svijetlosti, sve, što diše, zeleni se i sjaji, moram da pozovem da hvalimo predobrom Bogu, koji me svojom smrću na križu izveo iz moje vlastite nemoći i doveo k slobodi sinova Božjih. Po svetoj Misi dobivam sigurnost živoga Boga, koji stanuje među ljudima i u ljudima".

Priredio: **Ivo Mađarić.**

Kršćanska obitelj

IZJAVA SV. OCA O FIZIČKOM UZGOJU

U nedjelju 12. novembra, bilo je u Vatikanu svečano čitanje triju dekreta sv. Kongregacije Obreda, koji se odnose na kanonizacije, što bi se imale izvršiti na proljeće.

Prvi od ovih dekreta odlučuje, da se s potpunom sigurnošću može pristupiti kanonizaciji blažene Lujze de Marillac, udove Legras, koja je osnovala „Kćeri milosrđa sv. Vinka Paulskog".

Drugi dekret izvješćuje o istinitosti dvaju čuda, što se zbiše na zagovor blaženoga Pompilia Marije Pirotti, svećenika reda „Dobrotvornih škola".

Isto se tako u trećem izjavljuje istinitost dvaju čuda, koja se dogodiše posredovanjem blažene Marije Mihajle od Presv. Sakramenta, utemeljiteljice „Služavki od Presv. Sakramenta i milosrđa".

Na zahvaljivanja, kojima se zahvališe sv. Ocu, u ime onih, koji željno iščekuju ove tri kanonizacije, odgovorio je sv. Otac kratkim govorom, u kojem veliča Božje službenice, kao nove uzore svetosti, proslavljene od Boga. Tom zgodom, progovorio je Pio XI. riječi osobito važne radi toga, što su očito bile upravljene protiv nedavnoga box-matcha i prekomjerne golotinje pod izlikom fizičkog odgoja.

„Ovakvi su primjeri svetih, naglašuje Pio XI., osobito potrebni danas, kada se, nažalost, ljudima uz najveću reklamu svraća pozornost na prizore, gdje se ne očituje samo čista snaga, nego i sva surovost. Pozivaju se ljudi, da bi se divili borbi čovjeka s čovjekom. Ovo je najmanje čovječje. Sve je prije, nego li nešto plemenito. Neodgojen i nedoličan način upotrebljavanja čovječjega bića. Sve što se odnosi na čovjeka, treba da čovjeka na čovječji način odgaja. Odgajati znači dizati duh, i prije svega duh. Zatim pod vodstvom ove odgoje, dotjerivati vanjsko držanje i poštivati tijelo. Ono nam je za to dano, da se stavi u službu duha i ideje, a ne obratno.

Još više sve to vrijedi, kad se radi o odgoju ženskih. Ovdje je prijeko potreban preokret, koji bi bio od velike koristi. U prvo doba kršćanstva vrlo se gajilo kod vjernika poštivanje sv. čistoće, čednosti, ovog najljepšeg uresa kćerih otkupljenih Kristovom krvlju. Ovdje baš nailazimo na krasne primjere kod ženske mladeži, kod onih mladih djevojaka, koje su dolazile iz poganskog svijeta t. j. iz svijeta, čije su zablude i strahote i predobro poznate. Sami nam poganski pisci svjedoče, do kakove se nevjerojatne visine uzdigla bestidnost. Opisujući ovakove stvari, sigurno nijesu htjeli niti u čemu pretjerivati niti koga time vrijeđati. Divni su primjeri prvih kršćana. Dosta bi bilo samo spomenuti mučenicu, koja iako potezana od divlje zvijeri po areni, ipak se trsi da sa stidom padne i osuđena na smrt, vučena s jedne muke na drugu, u prvom se redu brine, da sakupi haljinu na svoje izranjeno tijelo, da obrani i sačuva čednost.

Krasne stvari, koje pokazuju zamjernu duševnu visinu. Osobito su spomena vrijedne danas, kada gledamo, kako se vabi kršćanska mladost na predstave i tjelovježbe takove, gdje se često pokazuje samo snaga, a gdje više nije moguće govoriti o suzdržljivosti, stidu, plemenitosti i milini. Na žalost mnogo puta im se i odazivlje.

Dužni smo govoriti, jer Namjesnik Isusa Krista ima dužnost govoriti svaki put, kad se ne vodi briga o moralnosti. Lijepo je rekao veliki Manzoni, kršćanski pisac, da je Isus naložio apostolima: „Idite, propovijedajte i naučavajte sve narode o svemu onom, o čemu sam vas ja učio". Dakle je Isus zapovijedio svojoj Crkvi, da čuva moral. To, dakle, nije nikakvo prigrabljeno pravo, nego dužnost, koju Crkva uživa i vrši. To je božansko pravo, na koje Papa mora i hoće da podsjeti sve one, koji su odgovorni po svojem položaju i svojoj okolini. Svako je područje prikladno i za najljepše plodove kršćanske odgoje, a i za najkobnija zla. Na to treba opominjati ne samo radi same odgoje ljudi, nego i radi njihovog čovječjeg dostojanstva."

A. Šokčić.

PARAGRAF ČETVRTI

Pravi je to događaj. Pripovijeda ga sam dotični, koji je to doživio. — Netko je pokucao. Na moje ponovno „naprijed" uđe u moju kancelariju duboko sagnuta stara majčica.

„Sjedite, majčice," rečem joj. Na moje začuđenje tako žestoko zaplače, kao da je na grobu kojega svoga pokojnika. Pustim je neko vrijeme da plače. Onda opet počnem: „Ali majko, ne! Nemojte plakati!" A sad još jače zaplače! „Pa šta je?" upitam je zbunjen.

A onda se ona isprekidano počne tužiti glasno jecajući: — „Oh već 22 godine nisam nikada čula riječ: majko! Oh!" — „Pa jeste li sami u svojim starim danima? Nemate nikoga na ovoj zemlji?" pitam je ja.

„Oh, kad bi tako bilo, dobro bi bilo, mnogo bolje! Pred 22 godine smo predali gospodarstvo sinu. I kao da se najednom sve okrenulo. Dok je još živio moj pokojni muž, moglo se još kako tako izdržati. Od njegove pak smrti iz dana u dan mi je gore. Od svoga sina čujem samo: „Umukni stara droljo! Mir, stara krmačo! I žderi stara svinjo!" A to od svoga rođenog sina! A sad više ne dobivam ni kruha! Već kroz tri tjedana daju mi ga susjedi. Pomozite mi do moga kruha, vidite, sve sam poruge i pogrde podnosila i bilo bi me stid doći, ali glad me je mučio i sada čujem od Vas meni tako slatku riječ: majko! Oh!"

Tada sam dakle pozvao po dopisnici sina stare žene u svoju kancelariju.

Bila je nedjelja poslije gornjeg posjeta. Gledao sam kroz prozor. Ljudi su upravo tiho došli iz crkve. Neki je čovjek često gledao preko,

prema meni na ulazna vrata. Aha — pomislim — ovaj hoće k meni. — Tako je i bilo.

„Gospodine doktore" — počne poslije običajnog pozdrava — „poslali ste ovu kartu". — Uzeo sam je. No već mi je bilo jasno, da je to sin stare majčice. — Ne dadoh čovjeku ni da sjedne, i upitam ga, da li sada dolazi iz crkve. — „Pa da! Mi se seljaci čvrsto držimo starog običaja i idemo nedjeljom i praznikom u crkvu". — „A jeste li se i tamo pomolili?" — „Kako ne bih?" — „I Očenaš?" — „Naravno!" — „Do kraja?" — „Sigurno." — Kod ovih se mojih neobičnih pitanja ipak moj čovjek malo zabezeknuo i pogledao me velikim očima. Čini mi se, da je opazio, kako je u meni kipjelo.

„Da, da" — provali iz mene — „da, ti čestiti seljaci! Upravo dražesno i fino idu u crkvu. Pače izgovore Očenaš do kraja i ne stide se reći: „kruh naš svagdašnji daj n a m d a n a s!" Je li dragoviću moj, n a m, zapravo m e n i valjanom sinu, koji već tri tjedna nema kruha za svoju majku! „Meni", koji sam već preko dvadeset godina imao za svoju majku samo riječi: „krmača, drolja!" A to kao zahvala, što mu je dala život, odhranila ga, držala ga čisto, tolike noći bdila kod njega, njega njegovala! I onda je još čestit seljak i ide po „starom običaju" u crkvu! A ja „nevaljani fiškal" moram „poštenom seljaku" predbaciti, da ima majku, koja mora gladovati, jer njezin sin za nju nema kruha".

„Ne dalje, gospodine doktore" — zastenje čovjek. — „Sve će dobiti!"

„Da" — rekoh — „sve, jer osjećate da morate! Pa ćete onda sve baciti pred Vašu majku, kao što ste to činili kroz dvadesetak godina: evo, stara krmačo, evo imaš i nažderi se do sita!" — „Ne, ne! Ne tako! Čut ćete!" poviče i odjuri. — Na čast sinu i svima, koji drže četvrtu zapovijed od Deset zapovijedi Božjih.

Spomenut ću svršetak toga događaja:

Drugog sam dana radio kod pisaćeg stola. I uđe glasno jecajući stara majka.

„Pa što je?" — upitah je. — „Je li Vam što učinio?" Plačući zaniječe glavom. — „Pa što onda?" — „Oh!" — zastenje žena. — „Oh! — Sve sam dobila, sav zaostatak. Sve! Sve! I tako dobar, tako dobar je sa mnom bio! Tako dobar, kao onda, kada sam ga kao malena dečka posadila na svoje krilo! I tako mi je milo, tako lijepo kao onda rekao slatku riječ: „majka!"

J. Ott.

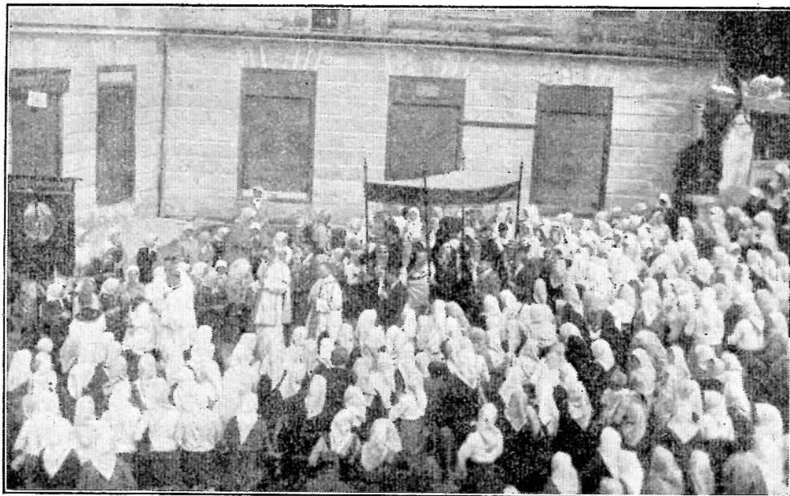
KAKO JE IZLIJEČIO SVOJU ŽENU

Neki je seljak imao preveć ljutu ženu: svađala se s njim od jutra do mraka. Koliko se god trudio, nije joj ništa mogao učiniti dobro. Jednoga je dana pomislio jadnik: „Moram nešto poduzeti!" Ode u grad k nekom slikaru i zamoli ovoga, da mu naslika vraga.

„Ali čemu?" pitao je slikar začuđen. — „Ah, gospodine slikaru", reče jadikujući seljak, „imam doma ljutu ženu, vječito se svađa sa mnom tako, da to više ne mogu izdržati. Sad je hoću s vragom plašiti!" — „To Vam ne pomaže!" reče slikar samilosno, „jer nažalost vrag ne istjeruje drugoga vraga!" — „Onda mi naslikajte krvnika", molio je seljak. — „To ne bi za Vas samoga bilo dobro", reče slikar, „jer bi Vam onda žena rekla: „Evo na, taj će tebe smaknuti, što sa svojom ženom tako rđavo postupaš!" — „Onda mi naslikajte smrt", molio je seljak dalje, „da se ona preplaši, kad je vidi!" — „Ni to Vam ne koristi ništa!" — reče slikar, „jer bi se napokon i sama smrt više nje bojala!"

„Onda ću", poviče seljak nestrpljivo, „napraviti uže i kada se opet bude svađala, udarat ću je, dok iz nje ne izađe vrag svadljivac!" — „I time ne ćete ništa postići!" reče slikar, „jer svakim udarcem ući će novi vrag u Vašu ženu!" — „Pa što onda da učinim? Savjetujte mi!" jadikovao je seljak, „ne mogu dulje izdržati!" — „Podnosite Vaš križ strpljivo!" reče slikar. Možda je to slikar i sam iskusio. Ali seljak se vrlo nezadovoljan vratio kući; no ipak mu ostahu riječi u ušima. I kad je njegova žena, odmah kod njegovog ulaza, na njega vikala i karala ga, primi je on strpljivo na leđa, a da nije ništa odvratio, i nosio je amo tamo. — „Čemu to?" reče žena. — „Neki me je mudrac savjetovao: neka svoj križ strpljivo nosim!" Sad se žena zastidjela, i od tada se nije više s njime svađala.

J. Ott.

ZAVRŠENA PROCESIJA VJERSKIH SVEČANOSTI KOJE SU SE ODRŽALE U RUJNU 1933. U ŠTRIGOVI PRIGODOM SVETIH MISIJA

LURDSKA ČUDESA

ČUDESNO OZDRAVLJENJE U LURDU.

U Lurdu kraljuje Majka Božja i dijeli svoju milost tisućama i tisućama, što Je tamo djetinjim pouzdanjem mole za tjelesnu i duhovnu pomoć. Tamo na podnožju silnih pirenejskih planina diže se Njezina veličanstvena katedrala. Tisuće vjernika uspinje se vijugastim puteljcima uz brdo i neprestano odjekuje njihova pjesma: Ave, Ave, Ave Marija! Danju leži na stotine bolesnika vani na nosiljkama, zdravi sa uzdignutim rukama mole. I dolazi Isus u presv. Euharistiji i ide od bolesnika do bolesnika, kod svakog stane, pa ga blagoslovi. Međutim svećenik glasno moli i ovdje i ondje se začuje potresan poklik: „Ozdravio sam!..."

Lanjska je godina zadesila takova čudesna pomoć Lurdske Gospe francuskog vojnog invalida. To je bio Ahil Billier, po zanimanju urar iz Amiensa u sjevernoj Francuskoj.

Na početku svjetskog rata bilo je Billier-u istom 13 godina. Njegov je otac imao blizu grada Calais maleni posjed, gdje je mali Ahil ocu pomagao. U proljeću 1918. je njegovo selo nenadano doživjelo napadaj neprijatelja iz zraka. Stanovnici su se doduše posakrili u podrume, ali na jedan podrum pade bomba i svega raznese. Ispod ruševina iskopaše maloga Billiera, koji je bio ranjen na desnoj ruci i lijevoj nozi. U bolnici su mu morali odrezati desnu ruku, a iz noge mu izvukoše željezne komade. Budući da je osjetio bolove još na drugom mjestu noge, izrezaše mu liječnici šest milimetara duboku ranu na gornjem dijelu noge u uvjerenju, da će i tamo naći željeznih komada. Ali ne nađoše ništa, jer ga nijesu najprije pregledali rentgenom. Ranu su zavezali da zacijeli. Protekoše mjeseci, ali neprestano je iz rane tekao sivkasto smeđi gnoj. K tome su se pridružile još i druge komplikacije. Noga mu je napola obamrla. U stopalu je osjetio silne bolove. Tražio je pomoći po najrazličitijim bolnicama, a stanje se nije popravilo, napose se rana na nozi neprestano gnojila. Usprkos svega toga svrši stručnu školu za urare, a god. 1927. se pače oženio i započeo u Amiensu urarski obrt.

Već je od prije bio priznan invalidom. Kad se pak stanje poslije tolikih godina nije popravilo, bude god. 1932. od posebne liječničke komisije, koja je točno pretražila njegovu bolest, priznan za stopostotnog invalida.

Početkom julija 1932. zamoli odbor, koji je organizirao hodočašće u Lurd, da bi smio s njima kao bolesnik. U Lurdu je namjeravao moliti Gospu Lurdsku za ozdravljenje strašne rane, koja je još uvijek bila duboka pet centimetara i centimetar široka. Dne 19. julija bio je prvi puta u kupki čudesne vode. Prema vlastitoj izjavi odmah kod dodira s vodom, osjeti užasne boli u lijevoj nozi, a u desnoj je nozi imao samo osjet hladne vode. Slijedeća dva dana se radi boli kod dodira s vodom nije usudio u kupku. Istom 22. julija pođe opet u kupku i osjeti još veće boli u nozi i jak potres u prsima. Kad je iza druge kupke skinuo ovoje s rana, opazio je, da je rana potpuno zacijelila.

Slijedeći se dan javi u Uredu za liječničke preglede, koji je iza temeljitog pretraživanja izjavio slijedeće: „Rana na lijevoj nozi, iz koje je prema izjavi ozdravljenog već od god. 1918. tekla gnojna tekućina, potpuno je zacijelila. Zacijelila je, kako kažu, u četiri dana. Ostali dio noge, koji je, kako tvrdi ozdravljenik, bio uvijek hladan, ima opet normalnu toplinu, te je također normalno osjetljiva."

Slične su izjave dali i drugi liječnici. Specijalisti, koji su ozdravljenog slijedeće zime posjetili i pretražili.

Nedavno je, godine 1933., bio Ahil Billier ponovno u Lurdu i opet su ga pregledali službeni liječnici. Ugotovili su, da je trajno izliječen.

J. Zlatolas.

GOSPA DOBROG SAVJETA

PAZITE NA SJETILA!

Čovjek je stvor Božji, koji imade dušu i tijelo. Nuša imade plemenite moći razum i slobodnu volju, a tijelo imade sjetila. I sama duša je vezana u mnogom svojem djelovanju na sjetila. Imade ljudi, koji misle, da su sjetila zla. To ne stoji. Nije istina, da bi sjetila bila zla. već naprotiv ona su veliki dar dobrote Božji. Ona mogu čovjeka dovesti doduše do velikih zala, ali u tom je slučaju čovjek sam kriv. Po sjetilima može čovjek doći do velikih dobara, što više sjetilima, dobro upotrebljenima, može napredovati u duhovnom životu i doći u sve to veću blizinu s Bogom. Naša su sjetila slična vatri i vodi. I jedno i drugo, i vatra i voda su nam neizrecivo dobri sluge, bez kojih ne možemo nikud nikamo na tom svijetu i u svojem zemaljskom životu. Jao nama, ako se ti sluge nametnu nama za gospodara. Teško je reći, koji će više poharati i veće štete čovjeku nanijeti, da li vatra ili voda. Tako je i s našim sjetilima. U njima imademo izvrsne sluge ali strašne gospodare. Jao nama, ako nas zahvati vatra naših sjetila i požar svakovrsnih sjetilnih strasti zavlada nama. Jao nama, ako nas sjetila poplave sa svojim zahtjevima, gušit će u nama sve ono, što teži k Bogu.

Pet naših sjetila, koje nam je Gospodin u svojoj dobroti podao, moramo dakle upotrebljavati tako, da njima uvijek upravlja razum, prosvijetljen svetom vjerom, i naša volja. Ne smijemo dopustiti, da nam ona razum potamne i volju oslabe i još je više priklone k zlu. Svako naše sjetilo može služiti na dobro, a može baciti i u velika zla. Svako je zato pomagalom u duhovnom napretku ili zaprekom

u tom pogledu. Sve ovisi o nama samima, uz sudjelovanje milosti Božje. Mi moramo držati sjetila na uzdi, ne ćemo li, da nas zavedu u zlo u grijeh. Mi ih moramo usmjeriti prema onome, što je duhovno, hoćemo li, da nam posluže za napredovanje u duhovnom životu. Prvo pravilo u tom pogledu glasi: „Budi vazda oprezan, i to vrlo oprezan!" Čovjek je uz vatru oprezan i mora biti neprestano na oprezu. Jednako mora čovjek neprestano i budno paziti na svoja sjetila. Njima se ne smije svašta dopustiti. Ne mora naše oko baš sve pogledati. Nije potrebno, da naše uho baš sve čuje. Ne će škoditi, ako svome jeziku ne dopuštamo, da baš sve okusi. Ne mora naše tijelo osjetiti svaku moguću ugodnost. Oprez, veliki i savjesno provedeni oprez sačuvat će naša sjetila od mnogih zala, srušit će mnoge i premnoge zapreke u duhovnom napredovanju. Ne koristi tu isprika: Pa, ja znam, gdje je granica dopuštenoga ili zabranjenoga. Istina je, da to čovjek znade, ali baš varava sjetila mogu mu i te kako potamniti razum, ograničiti znanje i voditi ga u propast.

Oprez je prva i glavna stvar kod sjetila, ali nije jedina. Oprez nas čuva od mnogih zala, u koja bismo mogli doći po svojim sjetilima, ali time ona ipak nijesu još svladana u svim svojim zlim nagnućima, niti su time već usmjerena prema dobru. U tu svrhu se traži odricanje i djela pokore. Jedino tim načelima možemo svoja sjetila uktoriti i upotrebiti na svako dobro, napose za napredovanje u duhovnom životu. O tome nas lijepo poučava sv. Pavao: „Tijelo se bori protiv duha, a duh protiv tijela..." (Gal. 5. 17). Ovim je riječima sv. Apostol upozorio, kako je duša ljudska, to jest razumna narav naša u protimbi sa sjetilima našega tijela. Sjetila se naime dižu protiv zakona Božjega, koji dušu upoznaje, a duša se mora boriti protiv njih. Ta borba sastoji se u odricanju i djelima pokore. Životopisi pojedinih svetaca pokazuju nam, da su i ti Božji odabranici imali veliku borbu sa svojim sjetilima. Ta je borba, uz milost Božju, svršila s njihovom pobjedom. Sveci su baš zato i pobijedili, jer su neprestano bili na oprezu i neprestano se borili. Njihova odricanja, njihova pokornička djela su velika, i zato je i njihov uspjeh bio velik. Ne će možda Bog od svakoga čovjeka tražiti tako velike borbe, košto je tražio od svetaca, ali borbu traži. Ne će pobijediti onaj, koji se nije borio, govori sv. Pavao, apostol. Borbu nam nameću sjetila sama. Napadaju li i snažno sa svojim zlim sklonostima, i borba mora biti snažna. O pokorničkim djelima, kao izvrsnom oružju protiv sjetila, ne može se ništa općenito kazati. Ta naime djela duša odabire sama po savjetu i pod nadzorom duhovnoga vođe. Ovako općenito se može preporučiti samo to, da se čovjek vježba u odricanju samoga sebe, to jest svojih nagnuća. Te žrtvice mogu biti i sasma sitne i malene. Po sitnim je žrtvicama sv. Terezija od Djeteta Isusa napredovala do velike svetosti. Sitne žrtvice mogu svakomu koristiti. Takve sitne žrtvice moraju se staviti na vrhunaravni temelj, moraju se vršiti iz ljubavi spram Gospodina i na čast nebeskoj Majci. U tom slučaju dobivaju i vrhunaravnu vrijednost, i Gospodin dijeli zato i posebne milosti.

Sjetila dakle moramo oplemeniti, neprestanim oprezom ih čuvati, samozatajom ih skrenuti na pravi put duhovnog savršenstva.

Priredio: **D. Hren.**

BORAC KRISTOV

1. Car Dioklecijan.

— Slušaj, Proteju, — veli sudac Anatolije četovođi carske straže na dvoru cara Dioklecijana u Nikomediji u Maloj Aziji, — čini mi se, da će kršćani doskora osvojiti čitavu rimsku državu.

— Kako to misliš?

— Oni iz dana u dan bivaju sve jači. Prije trista godina ih uopće nije bilo, a danas broje već nekoliko milijuna.

— Meni je zagonetno njihovo širenje.

— I meni. Sve je protiv njih bilo, a oni se sve više šire.

— Krist je zaista Sin Božji!

— Možda i mi još postanemo kršćani?

— Za sada sumnjam u to.

— Zašto?

— Nešto se šuška oko cara, da bi mogli opet nastupiti progoni.

— Sumnjam u to. Car pušta kršćane na miru. Gle, kakovu su si crkvu sagradili! Pravo remekdjelo.

— Pitanje je samo, kako će dugo tako stajati taj hram?

— Dovijeka!

— Varaš se! Sve što ljudi sagrade, to propada.

— Istina je to, da ljudsko djelo propada, ali Božje ne! Kršćanstvo je djelo Božje, i za to ono mora postajati do konca svijeta!

Tako se eto razgovaraju dva ugledna građanina Nikomedije par dana prije progona.

— — —

Kroz tri stotine godina vodi se očajna borba u rimskoj državi između istine i laži. Mladoi snažno kršćanstvo i trulo poganstvo uhvatilo se u koštac. Na jednoj strani sila i moć, a na drugoj vjera u Krista i potpuna predanost u Njegovu svetu volju.

Rimska moć došla je na vrhunac svoje veličine. Sav poznati svijet nalazi se pod vlašću rimskih careva. Oni su gospodari svijeta. Moć im je silna. Čast velika. Narodi im se kao bogovima klanjaju. Pred njihovim kipovima prinose se žrtve. Oni nose naslov: „Gospodin i bog naš". Pred njima se pada ničice na koljena. Svu vlast drže u svojim rukama. Narod im se mora slijepo pokoravati. Oni su gospodari nad životom i smrću svakoga pojedinoga čovjeka u državi.

Raskoš je velika. Svi teže za užicima. Narod po ulicama viče: „Hljeba i igara!" Carevi da udovolje gladnoj svjetini priređuju naj-

krvoločnije igre. Ljudi se tuku međusobno pred svjetinom u kazalištu. Divlje zvijeri s ljudima. Razularena masa uživa u ovom divljaštvu.

Obirelj je razrovana. Bračna nevjera je običajna. Djecu ne odgajaju roditelji, već robovi. Roditelji traže užitak. Na djecu ne misle. Na njih paze robovi. Rob je bespravan u državi. U kući gospodarevoj je marvinče. On nema slobode. On mora samo raditi i to na korist gospodara. Ovaj ga može ubiti bez ikakve odgovornosti, kao što čovjek danas ubija pile. Da robu bude što ljepše, on ugađa svakoj želji djeteta. Djeca zarana postaju razularena. Divlja. U svemu im se mora ugoditi. Svaka im se željica mora ispuniti. Nastaje naraštaj mekoputnih i prerano iscrpljenih ljudi...

Našlo se par mudrih ljudi, koji su uvidjeli da prevelika raskoš i nezasitna žeđa za užicima vode u propast. Oni se dižu protiv poroka svoga vremena. Pripovijedaju u svojim spisima naravne kreposti, ali se na njih nitko ne obazire. Oni su ostali osamljeni. Dapače su često i sami činili ono, na što su napadali....

Kao blaga vijest dolazi kršćanstvo među poganski svijet. Ono preporađa svijet. Ono dolazi kao snaga i vedrina života među narode.

Samo je jedan Bog. On je gospodar neba i zemlje. Njemu jedinome treba služiti... Ovaj život nije vrijeme za uživanje. Ne. On je priprava za drugi, bolji, ljepši život u zajednici s Bogom. Kršćanstvo svojom naukom daje sadržinu života. Na ovoj zemlji nije moguće postići trajne sreće i nepomućenoga mira. Čovjek baš za ovim čezne. On to neumorno traži. Ovdje ga ne možemo postići, jer je sve prolazno. Kratkotrajno. Smrću svršava prolazni sjaj i veličina. To blaženstvo za kojim čeznemo nalazi se izvan ovoga života. Smrt skršava okove tijela. Duša dolazi u zajednicu s Bogom. On je naša konačna svrha...

Ovaj život jest borba protiv nagnuća tijela — protiv grijeha. Iza ove kratkotrajne borbe, za vrijeme našeg života, nastaje trajna i vječna sreća u jedinstvu s Bogom iza smrti. Ono pitanje koje je mučilo, a i danas neke muči. — Zašto smo na svijetu? Otkuda čovjek? Kuda ide iza smrti? — riješava kršćanstvo. Od Boga, za Boga, k Bogu.

Kršćanstvo riješava i popravlja i društveni život...

Svi su ljudi pred Bogom jednaki. Svi smo mi djeca Božja. Mi smo braća po Kristu. Zakon, nepoznat poganima, propovijeda kršćanstvo — sazakon ljubavi. Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe! Dapače ljubi i neprijatelja svoga. Dobro čini onome, koji te mrzi i progoni! Bog ne gleda, tko je tko, već kako mu tko vjerno služi.

Ta uzvišena nauka osvaja ljude. Kršćani je ne samo propovijedaju, već i u životu provode. Ljude zanosi istina. Oni uviđaju, da ovaj život nije besmisao, kako su poganski mudraci naučavali, već dragocjeno vrijeme, koje nam je dano od Boga, da postignemo život vječni.

Kršćanski neporočni moralni život osvaja srca. Požrtvovnost u ispovijedanju vjere privlači ljude u njihove redove. Njihov nauk o jednakosti ljudi daje nadu potlačenima i poniženima. U tajnim skrovištima, gdje se kršćani skupljaju kleče skupa rob i gospodar. Vojnik i časnik. Tamo su oni svi samo i jedino kršćani. Braća po Isusu.

Milost se Božja izlijeva u obilnoj mjeri. Ona im daje jakost, da mogu za svoju vjeru trpjeti... Čudesa svetaca zapanjuju pogane. Poganski se žreci (svećenici) boje za svoj kruh. Oni sami ne vjeruju u svoje lažne i krive bogove, ali, jer od njih žive, zavaravaju narod, da su to pravi bogovi. Kršćanstvo se širi. Svećenici poganski šire mržnju protiv kršćana. Bune narod. Nastaju progoni. Sami carevi rimski dižu svoje moćne ruke protiv kršćana. Ubijaju ih. Na lomačama ih spaljuju. Pred divlje zvijeri ih bacaju. Kršćani dragovoljno umiru. Oni su si svijesni da umiru za Krista, koji im daje jakosti, da mogu trpjeti za Vjeru u Njega... Trpjeti za Vjeru, bio im je ponos. Umrijeti za nju bila im je slast...

„Krv mučenika, sjeme je kršćanstva!" — kliknuo je slavni govornik Tertulijan poganima, neprijateljima kršćanstva! Doista! Onaj zanos, kojim su kršćani išli u smrt, morao se dojmiri pogana. Za Krista su umirali: mlado, staro, muško i žensko. Rob i bogati građanin rimski umire zajedno pred divljim zvijerima. Nevina djeca trpe i umiru za Krista! Nije ni čudo! Vjera im je davala jakost. Kristova muka i smrt pokazuju jasno kršćanima, da je ovaj život prolazan, a onda dolazi vječna slava u nebesima. Iza časovitih muka dolaze oni k Onomu, koji je pobijedio smrt — svojim uskrsnućem — Isusu Kristu, Kralju kraljeva!

— Nebo je naša domovina! Za nebo smo stvoreni! — kliču mučenici. Milost Božja ih krijepi i jača. Bez čudesne milosti Božje ne možemo si protumačiti pobjedu kršćanstva. Ono je po ljudskom sudu moralo propasti. Sve se diglo protiv Crkve Kristove, ali ona ne propada, nego kao pobjednica izlazi iz borbe. Niti krivovjerje, niti izdaje nisu joj naškodile! Njezin nauk je ostao uzvišen i stalan sve do danas.

Crkva je po milosti Božjoj i životima svojih mučenika osvajala stopom za stopom rimske države, a kasnije je u svoje okrilje primala i sve druge narode...

* * *

Iza jakih vladara dolaze obično slabi. Iza moćnih vladara Trajana, Hadrijana i drugih, dolaze slabi na carski prijestol. Protiv ovih slabih dižu se hrabri vojnici i traže prijestolje za sebe. Nastaje pravo bezvlađe.

To bezvlađe u rimskoj državi trajalo je oko sto godina. Tada se diže opet veliki i moćni vladar. Čovjek bistra uma. Pronicav političar. Snažan i hrabar vojnik. Od prosta vojnika popeo se sve do carskoga grimitza. Bio je to Dioklecijan. Brzo on vrati red i mir državi. Potuče sve izvanje neprijatelje carstva. Svagdje uspjeva. Taj uspjeh ga nadune. Dioklecijan postaje oholica. Smatra sebe većim čovjekom, nego li što su drugi ljudi. Pred njim se ničice pada.

Taj eto vladar podigao je kuku i motiku, da uništi kršćanstvo. Htio je satrti svaki spomen na Krista. (Nastavlja se.)

Karlo Ivančić.

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

ŠTO HOĆEMO ?

Hoćemo da u Zagrebu Bezgriješnoj Djevici, Majci Božjoj Lurdskoj podignemo hram dostojan njezine slave, a naše hrvatske zahvalnosti.

Ona to zaslužuje, a mi smo dužni, da joj to zavjetno Svetište sagradimo.

Prošlost i sadašnjost Zagreba, njegovi spomenici, njegove kulturne ustanove i zavodi i njihove monumentalne zgrade pokazuju, koliko zna da cijeni sve, što je naše, veliko i zaslužno.

Mariju Majku Božju smo od pređa već pred hiljadu i više godina primili za Majku, Učiteljicu, Odvjetnicu i Kraljicu svoju. Za Bogom ništa nam nije toliko svoje kao Marija. Na sveučilištu njezinih kreposti, po nepresušnim potocima milosti, kojima nas je kroz vjekove natapala, postali smo, održali se i ostali kršćanskim katoličkim narodom, i već u davnoj prošlosti bili predziđe evropske kulture, jer smo bili predziđe kršćanstva. Marijin smo narod!

Marijino bezgrešno Začeće najsjajnija je njezina odlika, najveće odlikovanje naše Majke, dakle i naše odlikovanje.

I da naš Zagreb, bude bez hrama nje dostojnog? Bez hrama u čast njezina Bezgrešnog Začeća?

*

Lurd je po njezinu ukazanju i nebrojenim skromnim i javnim čudesima već 75 godina za sav kršćanski svijet i sve čovječanstvo postao vidljivim suncem Marijine neomeđene slave i moći. Sa vrhovne učiteljske stolice svijeta nazvan je »nada cijele Crkve«.

U zvjezdanoj Marijinoj kruni, što joj oko glave spletoše njezini triumfi na zemlji, Lurd je najnovija i najsjajnija zvijezda.

*

U međunarodnom svetom natjecanju čašćenja Lurdske Majke Božje, ne možemo ni mi Hrvati zaostati, kao što nikada u prošlosti nismo zaostali, kad se je o slavi Božje i naše Majke radilo.

Naš Zagreb, usred sredine katoličkog pučanstva, treba da i u tome prednjači i dobije hram Majke Božje Lurdske, dostojan sebe i naroda, kojega vjeru, štovanje i ljubav k Mariji treba da predstavlja.

*

U čast pojedinih Marijinih naslova i slave sagrađene su širom našega naroda mnoge i lijepe crkve. Najnovija i ljepša među najljepšima treba da bude sagrađena i posvećena najnovijoj Njezinoj slavi, i baš u katoličkom našem Zagrebu, koji je svojim velikim i naglim razvojem postao tako oskudan na crkvama.

*

Slava Lurdske Djevice prekrila je sva naša sela i gradove. Milosti njezine svaki dan prima i osjeća na hiljade i hiljade Hrvata. Svi joj se molimo, svi je ljubimo još od prvih dana njezina ukazanja u Lurdu.

Podignimo joj dakle u Zagrebu hram. SKUPAN izraz našega štovanja i naše ljubavi. ZAVJETAN hram naše zahvalnosti i harnosti, za sve neizbrojive primljene milosti.

Marija ne ostaje i ne će ostati dužna. Potoci njezinih milosti među nama u Zagrebu, njegovoj okolici i svim našim krajevima, provret će gušći i veći.

Tome neka bude posvećen, tome neka služi, a Majka Božja Lurdska neka blagoslovi da to i postigne ovaj naš pothvat!

ZA IZGRADNJU SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU

Hrvatsko zavjetno svetište u čast Majke Božje Lurdske izgradit će se u Zagrebu milodarima vjernika i vjernica, koji mogu biti:

Počasni članovi ili članice radi zasluga za izgradnju Svetišta.

Utemeljitelji ili utemeljiteljice, ako uplate barem 10.000 Din.

Dobrotvori ili dobrotvorke, ako upklate barem 1.000 Din.

Uplate utemeljitelja i dobrotvora mogu slijediti i u mjesečnim obrocima kroz jednu godinu.

Podupirajući, ako uplaćuju mjesečno od 20 do 100 Din.

Doprinosnici ili doprinosnice, ako uplaćuju mjesečno 5 do 10 Din.

Prigodni, ako uplate bilo koji iznos. Neki će to činiti iz ljubavi i štovanja prema Majci Božjoj Lurdskoj. Neki još i u svrhu da od nje isprose kakvu milost ili u zahvalu za već primljenu milost.

Za razne vrsti članova bit će izrađene ukusne diplome sa slikom Majke Božje Lurdske, koje će se moći uokvitrii da budu trajna uspomena za dobrotvore Svetišta.

Sve uplate i doprinosi šalju se čekom Svetišta br. 32.153 ili na adresu: **Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.**

POVJERENICI I POVJERENICE SVETIŠTA.

Vjernici i vjernice, koji su pobožni prema Majci Božjoj Lurdskoj i žele sa svoje strane pripomoći izgradnju hrvatskog zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu, neka se prijave kao **povjerenici** ili **povjerenice**, koji će u svojoj ulici ili svome mjestu sakupljati članove i doprinose za izgradnju Marijina Svetišta.

Prijave treba slati na:

Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

ČLANOVI DOPRINOSNICI I POVJERENICI SVETIŠTA.

Postaju dionici svetih Misa i svih molitava, koje se u tu svrhu izgovaraju u Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a mogu ih namijeniti i za pokojnike.

ČEK SVETIŠTA

priložen je današnjem broju „Naše Gospe Lurdske". S tim se čekom ne plaća pretplata za list, nego se šalju doprinosi za Svetište, a pretplata za list šalje se čekom uprave lista, koji je također priložen današnjem broju.

ZAHVALNICE ZA PRIMLJENE MILOSTI molimo slati na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

ZAHVALNICE MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ

OZDRAVIO TEŠKO OBOLJELI DJEČAK.

Moj je sin Stanko bio teško duševno obolio. Nigdje nije imao mira, bježao je sa zanata i iz kuće, često ga je pamet ostavljala, besciljno je lutao. Došla sam u naše zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, ispovjedila se, slušala sv. Misu i pričestila se te u suzama zazvala pomoć Njezinu i sv. Ante. Kad sam se vratila kući, moji su me dočekali radosnom vijesti, da se je Stanko smirio i pošao taj dan na zanat. Od tada je šest mjeseca i moj je sin posve zdrav, radišan, poslušan, pobožan i lijepo napreduje kao šegrt. Hvala budi Bogu, Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Anti.

Z a g r e b, 26. studenoga 1933. Katica Bakić.

ZDRAVLJE BOLESNIH.

Suprug mi je morao na operaciju. Ta je imala da uslijedi za sjutra. Svu noć sam provela u vrućoj molitvi moćnoj Majci, sa čijim sam se Svetištem tako sprijateljila. U jutro nije više bilo potrebe od operacije. Pomogla je Lurdska Djeva.

Isto tako mi je i jedno dijete moralo na operaciju, a jedno bilo na umoru. I sama sam dosad tri puta bila na umoru. Svaki mi je put pomogla molitva Majci Božjoj Lurdskoj, kojoj sevo i javno zahvaljujem.

Z a g r e b. Jelena Petrović.

Netom sam se utekla Majci Božjoj Lurdskoj, moje se je bolesno dijete odmah bolje osjetilo. Doći ću s djetetom u Svetište da se zahvalim Mariji. Svetištu darujem 50 dinara. — V a r a ž d i n. Ondrina Kramer.

POMOĆ U TEŠKOJ OBITELJSKOJ STISCI.

Kad mi je muž penzioniran, za godinu dana nije primio plaće. Petero nas je u obitelji, a ni otkud pomoći, jer se istom smo naselili u Zagreb. Pridružiše se i bolesti. Koliko plača ! Najzad se upoznah sa Svetištem Majke Božje Lurdske i Mariji se obratih za pomoć. Ta je brzo i došla. Muž mi je primio penziju, našao privatnu službu, iz Amerike smo primili velik paket štofa za odijela i još k tome 1.500 Dinara. — Hvala Majci Božjoj Lurdskoj !

Z a g r e b. Jelena Petrović.

MARIJA POMOGLA OCU I KĆERI.

U teškoj nevolji, dok su mi muž i kćerka ležali na samrtničkoj postelji utekoh se pod okrilje One, koja nikoga ne napušta u bijedi. I što ne mogoše liječnici — što ne učini slaba ljudska sila, učini Ti, Nebeska Kraljice. Zato Ti neizmjerna hvala, i slava Tvoja neka se pronosi svijetom !

Z a g r e b, 25. studenoga 1933. Jelena Sokolić.

DVIJE GOSPINE MILOSTI.

Namještena sam kod inovjerca. Vruće sam se molila našoj miloj Gospi Lurdskoj i obavila 3 devetnice kroz mjesec svibanj da mi pomogne te uzmognem dobiti dopust da posjetim moju ćerkicu, koja se nalazi dosta daleko od mene u školi. I kćerkica je dnevno prinosila molitve Gospi Lurdskoj da mi pomogne. I uslišala nas je. Ne samo da sam dobila dopust, nego i lijep dar za put.

Prije 2 i pol mjeseca teško sam oboljela. Rođaci su mi savjetovali brže bolje u bolnicu. Ali u mojoj duši šaptao mi blagi glas: „Ne bolnicu nego molitvu Gospi Lurdskoj". I gle, bolest je tako okrenula na bolje, da sam nakon 5 dana ustala i mogla doći u Svetište Gospi Lurdskoj, da Joj se zahvalim za milost.

Molim upravu Glasnika da objelodani ovo par redaka jkoi neka potaknu i druge duše koje trpe duševno ili tjelesno, da se s pouzdanjem obrate Gospi Lurdskoj.

Z a g r e b, početkom XII., 1933. Slavica Jakšić.

VIJESTI IZ SVETIŠTA

SLIČICE I MEDALJICE. Sličice Majke Božje Lurdske iz Svetišta s molitvom:
veće, 100 komada 50 Din
manje 100 komada 40 Din.
Medaljice Majke Božje Lurdske od aluminijunma : 10 komada 5 Din. Naručuju se kod uprave Svetišta, Zagreb, Vrbanićeva 13.

LURDSKA VODA. Narednih dana očekujemo pošiljku s lurdskom vodom, te ćemo je moći dostaviti tko je bude trebao.

IZ TREĆEG REDA. Treći Red sv. Franje sastaje se redovito dvyput mjesečno. Prigodom posjeta mp. provincijala Oca Ante Cikojevića održan je vanredan sastanak, na kome su mp. Oca pozdravile sestre Simeoni i Jakšić. Članice Trećega Reda mnogo rade u Karitativnom odboru i brinu se za nabavu potrepština za Svetište.

DVORANA SVETIŠTA. Od sredine rujna dalje svake nedjelje su održane priredbe u dvorani Svetišta, napose za djecu, napose za odrasle. Neutrudivi diletanti i diletantice odigrali su mnogo uspjelih komada, religioznih, odgojnih i zabavnih te je Dvorana postala omiljelo obiteljsko sastajalište.

DUHOVNE VJEŽBE. Od 20. do 26. studenoga održane su u Svetištu sedamdnevne duhovne vježbe za gospođe, a od 11. do 17. prosinca za gospođice. Učestvovalo je gospođa oko 200, gospođica oko 70. Propovijedu su se držale ujutro i uveče. Učesnice su bile vrlo zadovoljne.

OSNIVANJE NOVIH DRUŠTVA. Gospođe, koje se kupe oko Svetišta odlučile su, da osnuju društvo Katoličkih žena Majke Božje Lurdske. Izabrale su privremeni odbor na čelu sa gospođama Beatom Šeder, Zlatom Svovoda i Helom Ružić.

I gospođice osnivaju društvo Katoličkih djevojaka Majke Božje Lurdske pod zaštitom Sv. Tereze Malog Isusa. Na čelu privremenog odbora stoje gđice Anđelka Gusić i Ljubica Kramarić.

CVIJEĆE ZA SVETIŠTE. Oltar Majke Božje Lurdske uvijek je, pa i sada usred zime, hlvno okićen najljepšim svježim cvijećem i zelenilom. Pobožne duše nose na dar Lurdskoj Djevici toliko cvijeća, da ga ima u obilju i za ostale oltare i slike u Svetištu.

KARITATIVNI RAD. U Karitativnoj sekciji zagrebačkog katoličkog Karitasa prigodom jubilejske proslave Otkupljenja sudjelovalo je i Svetište preko lijepog broja požrtvovnih gospođa. Osim milodara sakupljenih na Mirogoju i putem žara, sakupile su u Svetištu i po kućama oko 2.200 dinara, što je uručeno Zajednici Karitasa za Zagreb.

ZASTAVA SVETIŠTA. Inicijativom Trećega Reda i Katoličkih Žena počeli su se sakupljati doprinosi za nabavu zastave Svetišta.

KARITATIVNI ODBOR SVETIŠTA. Članice Trećegy Reda i Katoličke Žene formirale su Karitativni odbor gospođa, koji ima da se usklopu opće karitativne katoličke organizacije u Zagrebu brine za siromajhe ovoga grdaskog predjela.

BOŽIĆNICA SIROMASIMA. Karitativni odbor Svetišta priredio je pred Božić skromno sakupljanje milodara u odjeći, rublju, obući i živežnim namirnicama. U nedjelju 17. prosinca u istu je svrhu priredio uspjelu akademiju, te je 21. prosinca obdario 33 najsiromašnije obitelji darovima za Božić. Međutim se je prijavilo još oko 70 siromašnih obitelji, pa će odbor nastaviti sa sabiranjem doprinosa.

PUČKA KUHINJA. Treći Red sv. Franje u dogovoru sa Franjevačkim Samostanom otvara kod Svetišta Pučku kuhinju Trećega Reda za siromašne slojeve.

„**LIJEPA HVALA** na poslanim sličicama. Ali su lijepe! Jednu, veću, darovala sam gosp. P. On mi je pričao, da su je svi njegovi htjeli da imaju kad ju je pokazao. Tako isto i jedna činovnica želi imati jednu od ovih sličica, pa Vas molim, da mi još nekoliko dostavite. Gosp. P. je svoju iuokvirio, a tako i moju." K. M., Vis.

MILODARI ZA GRADNJU HRVATSKOG ZAVJETNOG SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE

PRIGODNI MILODARI.

Zagreb: Illeš 10, Vekonj 10, Primšak 10, Fuhrer 10, Klirn 10, Kasumović 10, Laxa 20, Crnovat 10, Troha 10, Majcen 22, Ferić 50, N. N. 10, Zec 10, Mladineo 10, Madunić 10, Pecnikar 6, Trsan 6, Drechsler 5, Mrazek 6, Horvat 5, Olenik 10, Kovačević 7, Laboš 10, Lukić 5, M. N. 10, Kržanić 10, N. N. T10, Tomić 10, Novosel 5, Wiplinger 10, Matagić 50, Nikolić 5, Cvitko 25, Garboš 5, Jakčin 10, Piškar 5, Machnik 20, Č. S. Sv. Križa 40, Verst 5, Fuchs 10, N. N. 10, Jalžetić 10, N. N. 20, Federer 10, Velja 10, Švrljuga 50, Pogorelc 10, Dornikl 5, Olmar 20, Bros 20, Rakela 10, Gaves 5, Kauzlarić 5, Sviben 5, Nadbiskupsko Sjemenište 50, Vinek 10, N. N. 30, Marković 20, Reo 20, Holzmann 10, Galijan 10, Soltner 40, Mašelj 20, Rorbajer 10, Boge 10, N. N. 10, N. N. 100, Vidale 20, Krešić 1000, Cabrajec 10, Kos 10, Sollar 100, Šikić 20, Harniš 25, Protulipac 10, Ivanković 20, Petroci 20, N. N. Zagreb 1000, D. J. Kovačević Dubrovnik 100, Dragica C. Glina 20, Trg. ind. komora Zagreb 100, V. Wagner Zagreb 20, J. Jedlowski Zagreb 100, Kastner i Oehler Zagreb 50, O. Kmetić Zagreb 50, Publicitas 30, N. Mokar 50, Bolnica Milosrdnica 100, I. Mličević Skenderovci 200, D. Belavić Nova Kapela 100, F. Solar 100, M. Harca 60, M. Butorović (u zahvalu) Stari Grad 30, J. Marinović 100, Obrtna zadruga za pogrebe 25, B. Madjer 100, M. Ćorić Pirovac 100, „Croatia" osig. zadruga 100, B. Portolan Korčula 80, M. Kapić 100, M. Rukavina 100, Salis 50, Vimer 50, Horvatović 50, Rittig 50, Žugčić 50, I. B. 60, Crveni Križ 100, Starčić 100, Kožul 100, „Zagorka" 50, „**Našička**" d. d. 1000, Duboković 50, Dapčić 100,- Nagy 50, „Svoboda" d. d. 100, Schonda 340, Bresssan 50, Rukavina 50, N. N. 50, Bandur 100, Sach J. Nova Gradiška 100, Jung 166, Bolnica Milosrdnica 50, Cagarić 100, Buratović 50, F. Petreković Dežanovac 180, Škarić Split 100, Rukavina M. i M. Oriovac 50, Stiasny 50, N. N. 70, N. N. 55, N. N. 250, N. N. 50. N. N. 50, N. N. 100, B. Ivić i R. Pust Varaždin 30, Pavunc 50, Krešić 100, N. N. 100, Penić 50, Jordanić 50, Čavlek 50, Horvatić 30, „Zagorka" 50, N. N. 80, Ugarković 50, Babić 50, A. i V. Cella 500, „Pilot" 50, V. N. 60, Pećarević 50, T. L. 50, N. N. 160, Požgaj 50, Ban 50, Brlek 50, Vincek 100, Švanda 50, Grgić 50, „Sava" 50, Butraović 100, Tajništvo I. Hrv. Šted. 30, Srpska Privr. B. 50, Katušić 200, Goglia 50, Sertić 60, Maglin 50, Kašner 50, Mohr 100, N. N. 50, Neletilić 50, Betlen 50, Randl 50, I. Perišić Iž Veliki 50, M. Vujnović Zagreb 365, **Orešković Slava** Varaždin 1400, Cižek J. i Percl Lj. Zagreb 100.

Zagreb: Bukvič 20, Curaj 10, Dobravc 10, Butorac 20, Junger 50, Šoštarić 10, Neidhardt 100, Stipetić 10, Pećina 100, Fegeš 10, N. N. 20, Griesbach i Knaus 50, Čavlnik 10, Textil d. d. 10, N. N. 20, N. N. 50, Markotić 10, Sertić 50, Biljan 10, Bakan 10, Kern i dr. 10, Kočiš 20, Meško 10, Karlsberger 10, Kanciani 10, Hubert 10, Rumac 10, Drvar 25, Patrčević 15, Mladenović 10, N. N. 10, N. N. 20, Divković 50, Berlst 10, N. N. 10, F. G. 20, Grgić 20, Terković 50, N. N. 10, Silk 10, „Pilot" d. d. 50, N. N. 10, Deger 10, Presičak 20, Dabac 10, N. N. 15, Tomažić 20, N. N. 10, N. N. 20, Kovačiček 10, N. N. 20, N. N. 10, N. N. 10, Kristalum d. d. 10, Rastovčan 10, Bezuk 20, Radisavljević 20, N. N. 10, Gonber 20, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, Pira d. d. 10, Union 50, Deutscha sinovi 10, Horvat 10, Kovač 10, H. G. 10, N. N. 50, Gralar 10, N. N. 50, Stuler 14, Turek 10, Jakovlić 10, Lisac 10, Banfić 10, Kostrenčić 10, Šeringer 10, Textil 10, Krasovac 10, Ljubić 50, Bišćan 10, H. K. 10, Olamo 10, Brlić 10, Umski 10, N. N. 20, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, Kralj 10, Budak 20, Burić 10, Podlesek 20, Šklebar 22, Zaplatić 50, N. N. 5, Pliško 5, Čačković 20, Babić 10, Pavlić 10, Petrunić 10, Knežević 10, Mark 10, A. Mark 10, „Dunav" 50, Gretanc 20, Vjatkin 10, Malec 10, N. N. 50, Gašparac 10, Kanceljak 10, Bogdan 5, Krajačević 10, Majdić 10, Arko 50, Tajman 5, N. N. 10, Lucić 10, Persoglio 10, Štiglić 10, Urek 10, Mihaljinec 10, Zigler 10, Stanković 10, Zepek 10, N. N. 10, Blešković 10, Radman 10, N. N. 5, Petković 10, Sidar 10, Ivković 10, Mesiar i Trbuhović 30, Randić 10, Čizmešija 20, Horvat obitelj 20, Zimmpermann obitelj 10, N. N. 20, Limm 10, Jemrić obitelj 10, Šantok 10.

MJESEČNI DOPRINOSNICI.

Zagreb: Škrlin 5, Lusvec 5, Prstec 20, Fajblin 5, Rumenjak 10, Bedeniković 5, Sršek 5, Dostal 5, Klingspoeg 10, Santak 5, Filipčić 5, Ivanek 10, Tutek 5, Marković 5, Bogdanović 5, Turić 5, Sturm 10, Frić 10, Krivić 5, Rajoman 5, Majcanić 5, Lukšić 5, Kaić 10, Malec 10, Lenček 5, Hrnjak 5, Kuntarić 5, Venko 10, Krmpotić 10, Jokić 10, Madlić 10, Salamun 10, Osković 5, Smetko 5, Cukrov 5, Kanaet 5, Majer 5, Krstić 10, Sesarec 5, Hafner 5, Grahovac 20, Šinka 5, Stivaničević 210, Polić 10, Bajs 5, Sviben 5, Zemljak 5, Strcha 10, Kosovčić 5, Oreški 5, Rozankowski 5, Mlakar 10, Berlbeach 10, Grgurić 5, Ferić 5, Šklebar 10, Kovačić 5, Reven 5, Vimer 5, Satler 5, Vukelić 5, Janžek 5, Suparec 5, Gunić 5, Lukšić 5, Modrić 10, Pužar 5, Franjević 5, Mulej 10, Rukavina 10, Rukavina Sl. 5, Garloš 5, Piškar 5, Očić 10, Marković 5, Maglaić 5, Talijak 5, Meštrić 5, Mohač 10, Goreta Josip 5, Župančić 10, Matulaj 10, Maici 5, Petrunić 5, Petrunić D. 5, Masan 10, Žugčić 5, Marković 10, Tenšek 5, Caha 5, Nikolić 5, Draženović 10, Vuković 10, Joža 10, Erceg 5, Dominis 5, Krivak 5, Ravanj 10, Starčević 10, Tomšić 5, Dokleva 5, Bertović 10, Bošnjak 5, Budić 10, Gisvingler 5, Jelinić 5, Stanol 5, Kronilović 5, Šimrak 50, Zagoda 50, Šrajber 10, Mlakar 10, Andjel 10, Andrić 5, Vilok 5, Kovačić 5, Trinajstić 5, Ilić 5, Penka 10, Zalnet 10, Zalnot 5, Polegeg 20, Rupčić 5, Tomašić 10, Marović 5, Krušić 10, Jurečan 10, Holand 5, Oković 5, Dokozić 5, Stefan 5, Placer 5, Huspergen 5, Galić 5, Petanje 10, Geček 5, Vušak N. 5, Berek 5, Levak 5, Vušak I. 5, Tomazić 5, Mikaelović 10, Čop 5, Galić D. 5, Jordanić 5, Pavlović 5, Dupelj 5, Vidak 10, Kaljužnij 10, Macfat 5, Keser 5, Jazbinšek 5, Škaberna 10, Krolić 5, Živković 30, Čanjevac 5, Umski 10, Kovačić 5, Pogorelc 10, Petroci 10, Havidić 5, Eršak 5, Ribar 10, Čavlec 5, Volović 5, Tomašić 5, Cvirin 10, Mlinarić 10, Knežević 10, Crnković 5, Turk 5, Makek 10, Ivanek 5, Komar 10, Radović 5, Hrženjak 25, Grunwald 5, Sestre Grunwald 5, Šeper 5, Rašić 10, Gaj 5, Bižel 5, Razum 10, Pendjak 10, Božičević 5, Klobučar 5, Adović 5, Križanić 5, Balešić 10, Grdan 5, Jljak 5, Šimanović 5, Školneković 5, Horvat E. i B. 20, Devčić 10, Darapi 10, Glass 5, Bredišćak 5, Gospodnetić 5, Kacet 5, Horvat 10, Ratković 10, Madjarević 5, Hercigonja 5, Tomić 5, Volf 5, Cvitković 10, Zafir 5, Trbojević 10, Jasnelarg 5, Muškan 10, Jerkal 5, Vrajsman 5 Din.

(Slijedi.)

PAZI KAD ŠALJEŠ NOVAC!

Sve uplate za Svetište šalju se samo čekom Svetišta br. 32.153 (koji je priložen današnjem broju lista, ili poštanskom uputnicom izravno na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva ul. 13. Naznačite uvijek u koju svrhu šaljete novac.

POVJERENICI.

Čč. Sestre sv. Križa, Zagreb, sakupile 263 D.
Slava Orešković, Varaždin, sakupila 100 Din.
M. Šklebar, Zagreb, sakupila 55 Din.

U zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj za udijeljenu milost Kramer Andrina daruje Svetištu 50 Din.

Za Kruh sv. Ante: U studenome u crkvi 360 Din, Schoppel 30 Din, N. N. 50 Din, N. N. 10 Din, N. N. 25 Din, N. N. 15 Din.

Za siromahe: Sabirna akcija Karitas-a: u crkvi 1082 Din, po kućama 1040.75 Din. Za „Božićnicu" siromasima gđa. Težak 200 Din.

Za zastavu Majke Božje Lurdske prigodom duhovnih vježba među gospođama sakupila gđa H. Ružić 319 Din.

ZA SV. MISE U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE.

Za oltar Majke Božje Lurdske: M. Hubeny 20 Din, B. Coronelli 20 D, A. Cizel 20 D, A. Cizel 20 Din, E. Salom 20 D, M. Hirschl 20 D, M. Gonver 20 D, M. Šlibar 20 D, M. Hirschl 20 D, M. Šventi 20 D, P. Miličić 20 D, Vl. Hoholač 20 D, N. Divjak 20 D, F. Brajer 20 D, I. Novak 20 D, H. Hirschl 20 D, N. Miljak 20 D, A. Per 50 D, J. Šepel 20 D, D. Ilijaš 20 D, M. Rajković 40 Din, J. Dobršek 20 D, K. Cimperman 30 D.

Za oltar sv. Obitelji: K. Coronelli 20 Din, M. Hirschl 20 D, K. Medur 20 D, M. Klun 20 D, A. Kovač 20 D, I. Sever 20 Din.

Za oltar sv. Ante: C. Zlomislić 20 Din, V. Ivić 20 D, I. Stipišić 20 D, N. Komljenović 20 D, M. Hirschl 20 D, I. Kovač 20 D, A. Kovač 20 D, M. Horvat 20 D, S. Budinski 20 D, A. Sekulić 20 D, A. Kržan 20 D, M. Trbuhović 20 D, O. Usmijani 20 D, J. Lesjak 20 D, V. Svoboda 20 D, M. Horvat 20 D, S. Miličić 40 D,

Za Grgurske sv. Mise: S. Orešković, Varaždin 600 Din.

SURADNICIMA, koji su nam poslali svoje sastavke, bilo u prozi bilo u pjesmi, saopćujemo, da smo odustali od izdavanja posebnog glasila Svetišta. „Naša Gospa Lurdska", odnosno Književno Društvo sv. Jeronima ustupilo nam je blagonaklono 4 stranice svoga glasila za potrebe Svetišta. Bude li moguće, njihovi će sastavci izaći u „Našoj Gospi Lurdskoj".

JEDAN ZGODAN NAČIN za pomaganje izgradnje novog Svetišta našla je gospođa M. V. iz Zagreba. Ona svaki dan uštedi po 1 dinar za Svetište. Mnogi bi je mogli da slijede.

ZAGREB PREDNJAČI. Kako se iz iskaza milodara vidi, Zagreb prednjači u doprinosima za novo Svetište. Proširenim radom odsad će i pokrajina početi da slijedi Zagreb, kako je i pravo.

PREPORUČUJU SE U MOLITVE:

Gradnja hrvatskog zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske.

Majka udova: za obraćenje dvoje djece — akademičara.

Vlč. N. M.: jednu svoju dobru osnovu.

Gđa N. N.: Zdravlje svoje djece.

Gđica N. N.: namještenje.

Učiteljica A. C.: sebe.

NAŠI MILI POKOJNICI:

† Dr Radovan Marjanović, Zagreb, dobrotvor Svetišta. Počivao u miru!

Oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu

Osim dosada objavljenih plemenitih darovatelja poslali su darove za hrvatsku kapelicu u Jerusalimu još ovi: Po 500 Din: P. Pavičić iz N. G. za sebe i župljane. — Po 370 Din: J. Delić iz G. H. —čPo 100 Din: J. Franić iz C. — Po 50 Din: M. Nassl iz S., Vjernici župe u Ž., J. Iverović iz P. i E. Trbojević iz Zagreba. — Po 30 Din: E. Vlah iz K. — Po 20 Din: S. Šogor iz V., B. Popović iz T., M. Švarc ,z S., M. Srića iz C., Sa. Rojnik iz Sarajeva, A. i M. Vuksan iz V. T., A. i T. Hrčko iz Sarajeva, D. Cimermanović iz S., J. Donžetić Istok, P. Rujnić iz K., Stj. Sučić iz B., J. Kiefer iz V.,J. Sviben iz Zagreba. — Po 15 Din: L. Uršičić iz K. Sv. L. i A. Spetić iz B. S. — Po 10 Din: I. Tomić iz M., M. Stanić iz S., F. Bačmaga iz C., T. Dobošić, J. Jelavić iz S., P. Kostapeč iz V., M. Fadiga iz S., S. Kvakarić iz K., T. Fridrik iz S. Đ., P. Kopljar, Z. Vidović iz S., I. Neferanović iz P., J. Trstenjak iz Sv. J. na B., T. Vidaković iz G., M. Brigljević iz K., A. Pisarević iz Zagreba, Š. Junković iz M., M. Trtoman iz B., I. Rogić iz Zagreba, M. Pajer iz Zagreba, K. Ilijašević iz P. i J. Zimer iz Zagreba, Franjo Cvetić iz S., N. Blažević iz S., Br. Kempf iz S. P., M. Štimac i S. Gregurinčić iz T., A. Matulić, J. Knežević, Lj. Nikolić i I. Aničić iz S., M. Štimac i Lj. Žagar iz S., A. Teleaček iz V. T., A. Mohorić I. Sabotinčić i J. Maračić iz C., D. Janković iz K., Dr P. Divić iz I., J. Bošnjak iz C. — Svima hvala! Nebeska Kraljica im se odužila na plemenitu daru!

Svima, koji su dosad pridonijeli za ostvarenje oltara Kraljice Hrvata u Jerusalemu, želimo sretnu Novu Godinu! Molimo ih, da sada početkom godine svima i scakom, tko hrvqtski i katolički osjeća, preporuče, neka također pridonesu mali dio za naš Gospin oltar u svetom gradu Jerusalemu. Trebalo bi, da ove godine već pristupimo i samoj gradnji oltara. Ali za to bi trebalo sabrati još tri puta toliko, koliko je dosad sabrano. Dakle potrostručimo naše djelovanje u tom smjeru i uspjeh ne će izostati! Štogod učinite u tom pogledu, bit će na slavu Nebeske Gospe! U to ime naprijed za jeruzalemski oltar Kraljice Hrvata!

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

Hajdmo, dok još traje Sveta Godina, u Svetu Zemlju! Pohodimo u spomen - godini smrti Spasiteljeve grob Isusov! Tko još nije bio u domovini Spasiteljevoj, evo mu nove prilike, da pođe sad u mjesecu veljači i ožujku i da se u Svetoj Zemlji zadrži 11 dana, dakle više nego dosadašnja naša hodočašća. Program putovanja je ovaj:

19. veljače odlazak iz Zagreba. Ukrcavanje u Sušaku.
20. do 25. putovanje do Svete Zemlje.
25. dolazak u Haifu.
25., 26. i 27. Karmel, Nazaret, Tabor, Kana, Tiberijada, Kafarnaum.
28. veljače do 7. ožujka. Jerusalem, Emaus, Sv. Ivan na brijegu, Betlehem, Betanija, Jeriho, Jordan, Mrtvo more, Arimateja, Jafa, Tel-aviv.
8. Ukrcavanje u Haifi za povratak.
11. Faleron, Atena.
14. Dubrovnik.
15. Split.
16. Povratak u Sušak i Zagreb.

Cijene jesu: za treći razred 8000 Din, za drugi razred 9.500 Din. Svaki hodočasnik mora sebi pribaviti putnicu.

Prijave se primaju najkasnije do 25. siječnja. Prijave prima i sve upute daje **Jeronimski Putni Odbor, Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.**

SVATKO MORA BITI ČLANOM DRUŠTVA SV. JERONIMA, jer je to naša najveća katolička prosvjetna zajednica. Učlaniti se može tako, da jedamput za uvijek uplatite upisninu od **10 dinara,** pa dobivate lijepu **diplomu u bojama** i dok god živite sva godišnja članska izdanja **uz pola cijene,** a na ostale knjige znatan popust. Učlanite se dakle odmah, kod jeronimskog povjerenika svoje župe (u Župnom uredu) ili izravno kod Društva sv. Jeronima, u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 21.

OVOGODIŠNJE JERONIMSKE ČLANSKE KNJIGE, ako još nemate nabavite sebi odmah. Postoje tri skupine knjiga pa možete birati ovako:

Tri knjige za 10 dinara to jesu: kalendar „**Danica**" za godinu 1934, onda zabavna knjiga pripovijesti „**Hercegovke**" i poučnu o „**Žitu**".

Pet knjiga za 20 dinara jesu gornje tri knjige i još veoma zanimljivi putopis, kako je jedan Hrvat prije 400 godina putovao „**Od Hrvatske do Indije**", i kao peta knjiga „**Evanđelistar**", gdje su sva nedjeljna i blagdanska evanđelja za uskrsno vrijeme sa slikama i tumačenjima od sarajevskog nadbiskupa dr Ivana Ev. Šarića.

Devet knjiga za 40 dinara čine gornjih pet knjiga i još ove: Bakšić dr i Deželić dr: „**Obnova socijalnog reda**" prema duhu Evanđelja i uputama papinskih soc. enciklika; Horvat dr R.: „**Prije Kuena bana**", slike iz hrvatske prošlosti; Ujević prof. M.: „**Gradišćanski Hrvati**" o 400-godišnjici seobe; Soljačić prof. M.: „**Bijeli Svetac**", prikaz sv. Dominika (ilustr.).

Za one, koji nijesu članovi jeronimski, knjige stoje dvostruko.

BAR KALENDAR „DANICU" ZA GODINU 1934 dužan je uzeti svaki jeronimski član, jer tko ne uzme toga izvrsnoga i jeftinoga kalendara (cijena mu je za člana samo 7 dinara) bit će nakon tri godine brisan iz članstva.

PRETPLATITE SE NA ILUSTROVANI TJEDNIK „OBITELJ", jer Vi ste **rodoljub,** zato hoćete kao zenicu oka čuvati našu pravu, zdravu hrvatsku i kršćansku obitelj. Upravo to je svrha i cilj ilustrovanom tjedniku „**OBITELJ**". — Vi ste **socijalan,** pa znate, koliko je u današnja vremena mužu i ženi, kćerima i sinovima nužna valjana duševna hrana i razonoda. — Za izgradnju dobre, lijepe i plemenite duševnosti radi tjednik „**OBITELJ**". — Vi ste **prosvijetljen,** zbog toga ste za istinitu i korisnu pouku i plemenitu zabavu. U štivu i slici, u brojnim člancima, pripovijestima, romanima, ilustracijama, svašticama i šalama daje to ilustrovani tjednik „**OBITELJ**". — Vi ste **suvremen,** stoga trebate da u Vaš dom dolazi nedjeljno jedan zgodan i ukusan časopis, a to je upravo prekrasni i moderni ilustrovani tjednik „**OBITELJ**". — Vi ste **dobar gospodar,** pa umijete izračunati, kako je razborito i jeftino svojoj cijeloj porodici za duševne potrebe žrtvovati ciglih deset dinara mjesečno. — Tolika je naime mjesečna pretplata na omiljeli hrvatski ilustrovani tjednik „**OBITELJ**".

Dakle još **danas** odmah pišite

Upravi „OBITELJI", ZAGREB, TRG KRALJA TOMISLAVA broj 21

i naručite sebi i svojima najomiljelije štivo krasni ilustrovani tjednik „**OBITELJ**".

ROMAN IZ SELJAČKOG ŽIVOTA. Prošlih dana izašao je iz štampe prekrasni seljački roman „Žetelac". Napisao ga je bugarski književnik Jovkov, a izdala ga je Knjižnica Dobrih Romana. Opisuje različite zgode iz bugarskog sela, borbe dobrih i zlih ljudi, napredovanje sela, različite strasti i sudbinu glavnih seljačkih vođa. Čovjek čita taj roman s najvećom pažnjom i ne pušta ga iz ruke, dok ga cijelog ne pročita. Pisan je lagano i jednostavno, ali s mnogo ukusa i osjećaja. Cijena mu je za jeronimske članove samo 20 dinara (uvezano 10 dinara više).

XIII. HODOČAŠĆE U LURD. Početkom mjeseca kolovoza (augusta) polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd tako, da je 15. kolovoza, na Veliku Gospu i onih dana ondje. Hodočašće vodi stalno vodstvo, koje već više godina vodi onamo svake godine hodočašća iz Jugoslavije. I ovo će hodočašće ići najkraćim putem poradi ekonomske krize, da bude put što jeftiniji. Hodočašće ide ovim putem: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Niza, Marsilja, Tulusa, Tarb, Lurd. Vraća se istim putem po obali Sredozemnoga mora, samo noći i razgledava druge gradove na polasku, a druge na povratku. Hodočašće će trajati u svemu oko 11 dana, od toga boravak u Lurdu kod Naše Gospe Lurdske tri dana.

Nadajmo se, da cijena ovom velikom putu, u daleku Južnu Francusku pod Pireneje, ne će nikako prekoračiti svotu od Dinara 3000.—.

STALNO VODSTVO ZA LURDSKA HODOČAŠĆA
Zagreb, Kaptol broj 29.

USKRSNO HODOČAŠĆE U RIM

O Uskrsu je svršetak Svete Godine, a na sam Uskrs će u bazilici sv. Petra u Rimu biti svečano proglašenje sv. Ivana Boska svecem. To će biti jedna od najveličajnijih svečanosti cijele ove Svete Godine. Zato će na Veliku srijedu iz naših krajeva poći opet jedno hodočašće u Rim, gdje će ostati puna 4 dana, pribivati uskrsnim svečanostima, na uskrsni ponedjeljak biti u svečanoj audijenciji kod sv. Oca Pape, a usput u Rim pohodit će se Asiz, grad sv. Franje, te na povratku Padovu, grad sv. Antuna. Cijena će biti oko 1300 Din (najviše 1500 Din). Prijave se primaju do 15. veljače. Prijaviti se treba što prije i poslati kaparu od 500 Din na Jeronimski Putnički Odbor, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. (ili na Salezijanski zavod, Zagreb, Vlaška ul. 38.).

Zahvale Gospi Lurdskoj

Čitajući, da su mnogi dobili pomoć po zagovoru Sv. Jude Tadeja, obratila sam se molitvom na njega u svojoj bolesti noge. I svetac mi je pomogao u potrebi. Preporučujem svakome, da se u svojoj nevolji obrati sv. Judi Tadeju i Majci Božjoj Lurdskoj te se pretplaćujem na njezin glasnik.

Anđa Cvitan, Fojnica.

U zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj šaljem 5 dolara kako sam rekla, da ću učiniti. To sve na čast Presv. Trojstva i sv. Josipa, jer me u svakoj stvari pomažu.

Kate Žuvić, New-Đork.

Zahvaljujem Bogu i našoj Odvjetnici bl. Gospi od Škrpjela, koje se u našim gradu od vajkada štuje pod gornjim naslovom, što me je (kao i mnoge druge) spasila iz očite smrti, dana 25. kolovoza. prilikom jedne eksplozije.

Franjo Marčinko, Perast.

U godini 1924. ostala sam bez službe. Po vrućoj molitvi i čvrstom ufanju, da će me pomoći draga Gospa Lurdska, ja sam bila uslišana i natrag u službu primljena. U zahvalnost za ovu i ostale dobivene milosti ja se javno zahvaljujem dragoj Majci Nebeskoj, kako što sam i obećala.

Jelić Anka, Priboj.

Evo me, da ispunim obećanje, što dugujem još od nekoliko mjeseci. Našoj Gospi Lurdskoj na primljenoj milosti. Ima više od dvije godine, da sam bolovala na uhu. Uzalud su bile sve liječničke pomoći. Jednog se dana zavjetujem Gospi Lurdskoj, ako mi ozdravi uho, da ću učiniti javnu zahvalu. Od toga dana potpuno čujem. Zbog toga od svega srca zahvaljujem dobroj Gospi Lurdskoj i šaljem mali darak.

Katica Bača, Ston.

U mojoj velikoj dugoj i opasnoj bolesti sve ljekarije nisu mi pomogle, i liječnici su rekli mojima, da ako se i dignem iz kreveta, da ne ću moći hodati. S punom sam vjerom pila vodu iz Lurda, moleći sv. Malu Tereziju, sv. Celinu, i druge moje nebeske zagovornike, da me zagovore, kod presvete Gospe. I bila sam uslišena, ne samo da sam ustala iz kreveta već i hodam i moje svakidanje poslove obavljam. Ufam se u daljnju pomoć njezinu, da ću se moći osobno zahvaliti pred sv. špiljom u Lurdu.

Marija Zamolo, Zagreb.

Bila sam teško bolesna na plućima, već sam primila i sv. sakramente umirućih, i očekivala smrt, jer i sam liječnik nije davao nikakove nade za ozdravljenje. Onda mi je neka dobra gospođa donijela lurdske vode i preporučila mi je, da se sjetim drage Gospe Lurdske. Zbiljam sam se sjetila, kako Ona mnoge ozdravlja, uzela sam par kapi lurdske vode, počela sam i ja sa zaufanjem moliti, i obećala sam, ako ozdravim, barem toliko da se dignem iz kreveta, da ću se javno zahvaliti u njezinome glasniku, i da ću biti njegova [illegible] dok budem živa. Moja je molba usliša[illegible] sam se vrijeme oporavila.

[illegible]a Logožar, Trnovec.

DAROVI.

Osim gore spomenutih poslali su zahvalne darove još ovi: M. Varnica za zdravlje 10 Din, H. Matener za ozdravljenje kumčeta Zore 20 Din, F. Frohlich, župnik 20 Din, M. Matijaković iz D. 10 Din, K. Crnković iz V. D. 48 Din, T. Fridrih iz S. 20 Din, Lj. Dobranić iz O. 35 Din, M. Vranišić iz T. 5 Din, J. Krvarić iz I. 5 Din, S. Flam iz G. 10 Din.

Svima neka obilno naplati Majka Božja Lurdska!